ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • ВЕРЕСЕНЬ 2019

Ліягона

“Ефект кобри” і виховання витривалих дітей, с. 12

“Ми ледве зводили кінці з кінцями ...” с. 18

Урок про духовне благополуччя від засохлої секвої, с. 26

3 уроки про те, як отримати й розпізнавати Духа, с. 36

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Прая
Кабо-Верде

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Ось кілька фактів про стан Церкви в Кабо-Верде на сьогоднішній день:

1 Оголошено про побудову храму у Прая

Членів Церкви **14205**

42 Приходів і філій

Місіонерів повного дня **+100**

9 Загальна кількість населених островів з 10 існуючих. Члени Церкви і місіонери живуть на всіх 9 островах.

Відстань у милях до західного узбережжя Африки (560 км) **350**

1989 Приїхали перші місіонери

1991 Члени Церкви з Кабо-Верде почали отримувати покликання на місію

1994 Острови офіційно освячено для проповідування євангелії

2012 Організовано перший кіл

Дізнайтеся більше про Церкву в різних місцях на сайті history.ChurchofJesusChrist.org/GlobalHistories.

Як Дух може (і буде) допомагати вам у служінні
8

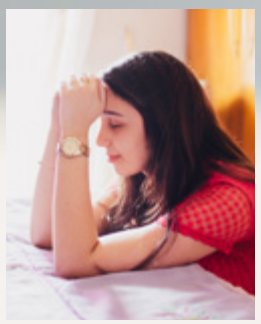

Витривалість—духовна броня сучасної молоді
Старійшина Лінн Г. Роббінс
12

Послання від апостола
Президент М. Рассел Баллард
26

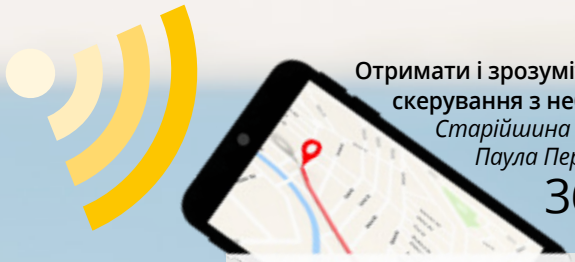

Отримати і зрозуміти скерування з небес
Старійшина Еділсон де Паула Перрелла
36

Чеснота витривалості

Служачи президентом місії в Уругваї з 1994 по 1997 рік, я часто порівнював місіонерську роботу з вивченням складного предмету в коледжі. Я казав місіонерам, що служіння на місії можна порівняти, серед інших позитивних якостей, зі старанним і терплячим вивченням складного предмету. Це допоможе їм підготуватися до майбутньої ролі супутника життя й батьківства.

На жаль, дехто з молодих людей сьогодні не готовий до цих важких життєвих уроків. Їм не вистачає того, що я назвав би "чеснотою витривалості". Ми бачимо цей брак витривалості серед першокурсників коледжів, новобранців і навіть деяких місіонерів повного дня.

Ми, батьки, любимо своїх дітей і хочемо для них всього найкращого. Ми хочемо, щоб їхнє життя було легшим за наше. Однак ми—і культура, в якій ми живемо,—можемо робити те, що в результаті приносить небажаний наслідок—понижену витривалість.

На щастя, існує антидот. Він міститься в застосуванні потужних євангельських принципів, які можуть допомогти нашій молоді стати більше подібною до Спасителя (див. Лука 2:52). Якщо ми приймаємо і застосовуємо ці принципи, які я обговорюю, починаючи зі с. 12, тоді я впевнений, що Господь благословить нас здатністю зміцнювати молодих чоловіків і молодих жінок, яких Він підготував, щоб протистояти сьогоденним випробуванням, та долати їх.

Старійшина Лінн Г. Роббінс
Сімдесятник

Зміст

5 **Як допомогти дітям стати більш витривалими**

6 **Портрети віри**
Деббі Коул—Ленстер, Ірландія
Хоча сексуальне насильство залишило слід у її житті, євангелія дала їй вічне бачення й сили все подолати.

8 **Принципи служіння**
Як Дух може (і буде) допомагати вам у служінні
Дух може допомагати у скеруванні нашого служіння. Ось шість способів того, як Він вам допоможе.

12 **Витривалість—духовна броня для молоді сьогодення**
Старійшина Лінн Г. Роббінс
Якщо ви поважаєте свободу волі своїх дітей, це допоможе їм розвинути витривалість.

18 **Благословення від самозабезпечення**
Навчальні курси, які змінили наш курс
Як брат і сестра Рубіо змінили свою фінансову ситуацію.

20 **Мій блокнот конференції**
Квітнева генеральна конференція 2019 р.

22 **Голоси святих останніх днів**
Мішок для брудної білизни показує місіонерам любов їхньої мами; сучасні добрі самаряни допомогли жінці в складній ситуації; дружба, яка виникла завдяки хворобі; музика поєднала його з предками.

26 **Послання від апостола**
Президент М. Рассел Баллард
Скерування пророка для наших днів.

32 **Слово і воля Господа**
У цьому уривку з серії *Святі*, том 2, піонери долають труднощі в Уінтер-Квортерз і Церква зростає в південній частини Тихого океану.

36 **Отримати і зрозуміти скерування з небес**
Старійшина Еділсон де Паула Перрелла
Зараз нам потрібна духовна сила, як ніколи раніше. Ось путівник, що допоможе розпізнати й отримати скерування.

Замальовки

На обкладинці
Фотографія зроблена Pixdeluxe/Getty Images

Розділи

Дорослій молоді
40

Як би нам не хотілося бути досконалими, **перфекціонізм віддаляє нас від Бога** й обмежує вічну перспективу. Читайте, як доросла молодь **долає перфекціонізм,** щоб стати кращими послідовниками Христа.

Молоді
Готуйтеся до генеральної конференції з **Блокнотом генеральної конференції**.

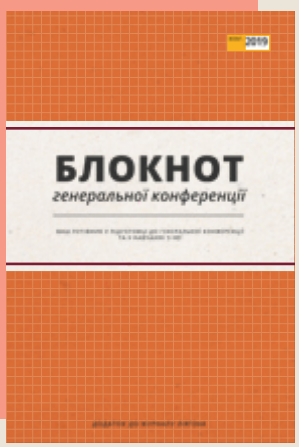

Дітям
Друг

Дізнайтеся, як **налагоджувати стосунки з іншими людьми.** Знайдіть гру, що допоможе слухати генеральну конференцію. І дізнайтеся, чому важливо бути **чесним.**

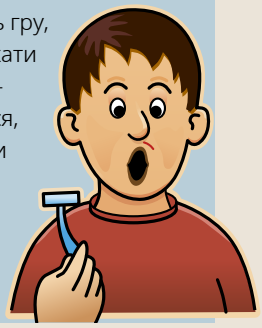

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ У ВЕРЕСНЕВОМУ НОМЕРІ

Не потрібно завжди чекати на відповідь

Лія Бартон

Історія про силу приймати рішення і діяти, навіть без отримання конкретного особистого одкровення

Чи можу я відчувати Духа, якщо в моєму домі безлад?

Молода жінка розуміє, що може відчувати вплив Духа, навіть коли не все навколо складається ідеально.

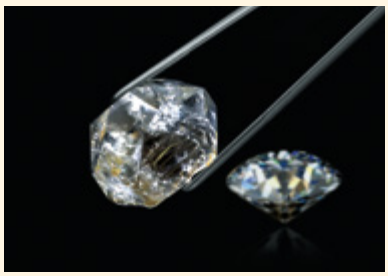

Ви: незакінчений проект

Девід Діксон

Як я подолав перфекціонізм

Навіть зі своїми недоліками ви можете бути справжнім чоловіком або справжньою жінкою від Бога

Юнак знаходить надію, долаючи невдачі в процесі свого становлення у якості "чоловіка від Бога".

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельська бібліотека та на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org ви можете:

- Знайти поточний номер і попередні номери.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

НАША КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

Направляйте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Надсилайте свої надихаючі історії на сайт liahona.ChurchofJesusChrist.org або поштою на адресу:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

ВЕРЕСЕНЬ 2019 ТОМ. 22 № 9. ЛІЯГОНА 18609 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л. Холлстром, Ларрі С. Кечер, Ерік В. Копічке, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Марріса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте онлайн на сайт liahona.ChurchofJesusChrist.org; поштою до *Liahona,* Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@Churchof JesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: September 2019 Vol. 22 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ЯК

ДОПОМОГТИ ДІТЯМ СТАТИ БІЛЬШ ВИТРИВАЛИМИ

"Початкове значення англійського слова *resilience* (витривалість) спочатку стосувалося здатності матеріалів відновлювати свою форму або стан після згинання, розтягування чи стискування. Сьогодні це слово, як правило, вживається, щоб описати здатність приходити в норму після випробування. ...

Розвиваючи психологічну витривалість, діти вірять, що можуть впливати й навіть контролювати наслідки в своєму житті за допомогою зусиль, уяви, знань і навичок. ... Вони зосереджуються на тому, що *можуть* зробити, а не на тому, чого не можуть контролювати. (Лайл Дж. Баррап, "Виховання психологічно витривалих дітей", *Ліягона,* бер. 2013, с. 11).

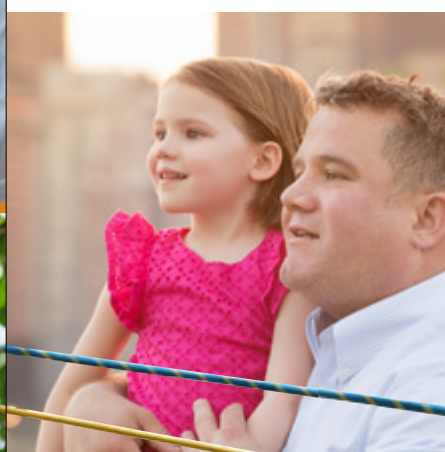

Постійно пропонуйте бажані нагороди за дії та поведінку, які б ви хотіли покращити.

Кажіть **дітям, що** вони **цінні самі по собі,** оскільки є синами й дочками Бога.

Хваліть дітей за їхні зусилля.

Обговорюйте правила і встановлюйте логічні наслідки, які є обґрунтованими, пов'язаними з певним видом поведінки і шанобливими як до батьків, так і до дітей.

Вчіть, що успіх є наслідком старанної праці й жертви.

Вчіть, що невдача є тимчасовою, і це нагода навчатися.

Більше інформації на цю тему ви знайдете в статті старійшини Лінна Г. Роббінса "Витривалість— духовна броня для молоді сьогодення" на с. 12.

СХЕМАТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ЧОЛОВІЧКІВ, ХЛОПЧИКА НА КАНАТНІЙ ДОРОЗІ Й ДІВЧИНКИ, ЯКА ТРИМАЄ ШТАНГУ; ВІД GETTY IMAGES; ФОТО ЮНАКА З ІНДІЇ ПО ДОРОЗІ ДО ЦЕРКВИ ЗРОБЛЕНЕ ВЕНДІ ТІББС КІЛЕР

Premier

Деббі Коул

Ленстер, Ірландія

Дебі зазнала сексуального насильства в 1989 році, коли їй було 19. Вирішивши, що ця подія не зруйнує її життя, Деббі (на фото зі своєю донькою) покладалася на віру у своїй волонтерській роботі з надання допомоги жертвам сексуального насильства та проведенні кампанії у сфері законодавства з метою захисту інших від сексуальних злочинців.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Так важко спробувати пояснити, що відчуває людина, яка пережила травму внаслідок сексуального насильства тому, хто ніколи не проходив через таке випробування. Досвід, подібний до цього, назавжди залишається з вами—він ніколи не забувається. Будуть дні, коли щось розбудить спогади про пережите і вам здаватиметься, що ви втратили силу, впевненість і безпеку.

У такі хвилини єдине, що я можу робити—це стати на коліна й розмовляти з Небесним Батьком. Без тіні сумніву я знаю, що Він чує мої молитви й відповідає на них. Я маю божественний спадок, і це дає мені сили йти вперед, коли життя стає важким.

Також знання про те, що Спаситель любить мене, дає надію й мету. Мені подобаються слова старійшини Джеффрі Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: "Ви не можете зійти нижче тієї глибини, до якої сяє нескінченне світло Спокути Христа" ("Робітники у винограднику", *Ліягона,* трав. 2012, с. 33). Спаситель може допомогти незалежно від того, які ми є або через що проходимо. Для мене Він приклад того, що робити у важкі часи.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Знайдіть більше інформації про шлях віри Деббі, а також додаткові фото в Євангельській бібліотеці або цифровій версії цієї статті на сайті **ChurchofJesusChrist.org/go/9196.**

Старійшна Ніл Л. Андерсен свідчить про Спасителеву силу зцілювати на сайті **ChurchofJesusChrist.org/go/9197.**

Принципи служіння

Як Дух може (і буде) допомагати вам у служінні

Служіння, яке є дорученням священства як для чоловіків, так і для жінок, включає право на отримання одкровення.

Покликання служити і навіть любити так, як Спаситель, іноді може здаватися важким завданням—особливо, коли йдеться про надання допомоги людям, яких ми, можливо, не дуже добре знаємо. Беручи до уваги мільйони способів послужити, ми не завжди знаємо, яким буде найкращий спосіб надання допомоги тим, до кого нас призначено.

Нам не потрібно довго гадати, бо щирі зусилля можуть скеровуватися Святим Духом.

"Ваше священне доручення у служінні надає вам божественне право на натхнення,—сказала сестра Бонні Х. Кордон, генеральний президент Товариства молодих жінок.— Ви можете шукати того натхнення з впевненістю"[1].

Коли ми прагнемо служити, як це робив Спаситель, то можемо бути скеровані тим самим Духом, який скеровував Його. Це особливо стосується доручення служити, бо воно надається повноваженням ключів священства, які має єпископ. Ось шість пропозицій щодо того, як служити з Духом.

Як я можу відчувати Духа під час служіння?

1

Просіть скерування. Небесний Батько хоче, щоб ми спілкувалися з Ним через молитву. Молитва не лише дає можливість наблизитися до Нього, але також забезпечує "благословення, які Бог уже бажає дарувати, але про які ми мусимо просити, щоб одержати"[2]. "Коли ми молимося і намагаємося зрозуміти їхні серця,—сказала сестра Кордон,—я свідчу, що Небесний Батько скерує нас, і Його Дух піде з нами"[3].

2

Не чекайте спонукань. Будьте проактивними. Будьте заповзятими (Учення і Завіти 58:27), і ви побачите, що ваші зусилля будуть скеровані й звеличені. "Здійснення нашого служіння і виконання нашої роботи є важливими чинниками для отримання одкровення,—сказав Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві.— Вивчаючи Писання, я помітив, що більшість одкровень дітям Бога приходить тоді, коли вони зайняті роботою, а не коли сидять вдома, склавши руки, і чекають, поки Господь не скаже їм, з чого почати"[4].

ЗАПРОШЕННЯ ДІЯТИ

Здійснюючи своє щоденне служіння, з молитвою прагніть отримувати спонукання Святого Духа і діяти за ними. Пам'ятайте, що у процесі служіння Небесний Батько благословить і вас, і тих, кому ви служите.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

Надішліть нам ваші розповіді про те, як ви служили іншим або інші служили вам. Зайдіть на liahona.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук).

ІЛЮСТРАЦІЇ ВІД GETTY IMAGES

Як я можу розпізнати спонукання до служіння?

3

Скористайтеся порадою Мормона. Нам не слід перейматися, чи була певна думка спонуканням. Нам не слід цього робити, оскільки завдяки Мормону ми легко можемо це зрозуміти: якщо у вас з'явилася думка, що спонукає чинити добро і вірити або допомагати іншим вірити в Христа, ви можете знати, що це від Бога (див. Мороній 7:16).

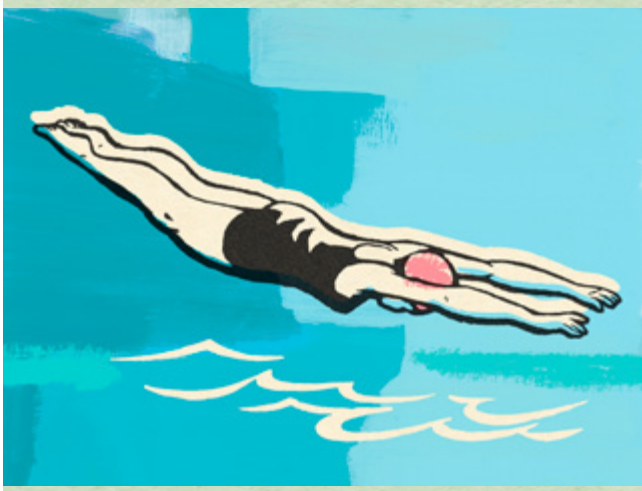

4

Не хвилюйтеся через це. "Просто пірнайте у воду і пливіть,—сказав Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Прямуйте до тих, кому потрібна допомога. Не зупиняйтеся, гадаючи як плисти: на спині чи по-собачому. Якщо ми дотримуємося основних принципів, які було викладено, залишаємося в гармонії з ключами священства і прагнемо, щоб Святий Дух скеровував нас, ми не зазнаємо невдачі"[5].

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ВІН ЗЦІЛИВ БАГАТЬОХ ВІД РІЗНИХ ХВОРОБ*, ХУДОЖНИК ДЖКІРК РІЧАРДС

ПРИКЛАД СПАСИТЕЛЯ

Спасителя було підготовлено до Його служіння. "Помазав Його Святим Духом і силою Бог", а потім Христос ходив, "добро чинячи" (Дії 10:38). Він був "повний Духа Святого" і часто "Дух ... Його провадив" (Лука 4:1). Безсумнівно, що Христос чинив добро ще до того, як його було помазано Святим Духом, але отримати Святого Духа і мати право на натхнення—це важлива частина Його служіння, так само це стосується і нас.

Як найкраще діяти за спонуканнями?

5

Негайно. Сестра Сьюзен Беднар (дружина старійшини Девіда А. Беднара, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів) є чудовим прикладом того, як діяти за спонуканнями. Після молитви про те, щоб "мати духовні очі, аби бачити тих, хто має потреби", вона оглядає зібрання і часто "відчуває духовне спонукання поговорити з певною людиною або комусь подзвонити,—розповідає старійшина Беднар.— І коли сестра Беднар отримує таке відчуття, то швидко відгукується і виявляє послух. Часто, як тільки прозвучить "амінь" заключної молитви, вона починає розмову з підлітком, або обіймає сестру, або, як тільки повернеться додому, іде до телефону й дзвонить"[6].

6

Відважно. Страх того, що нас відштовхнуть, почуття сором'язливості, неадекватності чи небажання потрапити в незручну ситуацію можуть заважати нам діяти за спонуканням послужити. "У різні періоди й різним чином ми всі почуваємося невідповідними, невпевненими, можливо, недостойними,—каже старійшина Герріт У. Гонг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Однак докладаючи щирих зусиль, щоб любити Бога і служити нашому ближньому, ми відчуваємо Божу любов і необхідне натхнення, щоб їхнє і наше життя рухалося новим, більш праведними шляхом"[7].

Один брат розповідав про те, як вагався, чи варто допомагати чоловікові однієї жінки, яка зробила спробу вчинити самогубство. Але зрештою він запросив того чоловіка на обід. "Коли я сказав: "Ваша дружина намагалася скоїти самогубство. Для вас це було, напевно, приголомшливо. Чи хочете ви поговорити про це?" Він не зміг стримати сліз,— розповідав той брат.— У нас відбулася лагідна і сердечна розмова, і за лічені хвилини ми відчули, що дуже розуміємо один одного і довіряємо один одному"[8]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Бонні Х. Кордон, "Стати пастирем", *Ліягона,* лист. 2018, с. 76.
2. Путівник по Писаннях, "Молитва", сс. 110–111.
3. Бонні Х. Кордон, "Стати пастирем", с. 76.
4. Даллін Х. Оукс, "У Його належний час, у Його належний спосіб", *Ліягона,* серп. 2013, с. 24.
5. Джеффрі Р. Холланд, "*Служіння примирення*", Ліягона, лист. 2018, с. 77.
6. Девід А. Беднар, "Зі швидким сприйняттям", *Ліягона,* груд. 2006, с. 17.
7. Герріт У. Гонг, "Багаття нашої віри", *Ліягона,* лист. 2018, с. 42.
8. Див. Бонні Х. Кордон, "Стати пастирем", с. 76.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Пророк навчає, як отримати особисте одкровення: див. "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", Президент Рессел М. Нельсон, (*Ліягона,* трав. 2018).

Старійшина
Лінн Г. Роббінс
Сімдесятник

Витривалість—

ДУХОВНА БРОНЯ ДЛЯ МОЛОДІ СЬОГОДЕННЯ

Наші діти спроможні досягти успіху, незважаючи на виклики сьогодення. Наше завдання як батьків—допомогти їм підготуватися до зустрічі з тими майбутніми викликами.

Розповідають історію, що під час британського панування в колоніальній Індії в самому Делі і навколо нього жила надзвичайна кількість отруйних кобр. Для вирішення цієї проблеми місцева влада почала виплачувати винагороду за мертвих кобр. Необачлива щедрість дала зворотний спалах, коли підприємливі місцеві жителі почали розводити кобр для отримання прибутку. Коли виплати винагород припинилися, ті, хто розводили кобр, випустили їх на волю, ще більш ускладнивши проблему.

Явище непередбачених побічних ефектів, що іноді викликає більше шкоди, ніж очікуваної користі, відоме як "ефект кобри"[1].

"Ефект кобри" на прикладі підростаючого покоління

Під час мого візиту до Університету Бригама Янга—Айдахо восени 2017 року новий президент навчального закладу Генрі Дж. Айрінг розповів мені, що його головним занепокоєнням був високий рівень вибуття першокурсників коледжу. Студенти залишають коледж з різних причин, але нестача витривалості є однією з головних причин того, що багато університетів у Сполучених Штатах переживають таку ж проблему[2].

Витривалість—це "здатність відновлюватися або легко пристосовуватися до невдач або змін"[3]. Армія Сполучених Штатів, усвідомивши нестачу витривалості серед новобранців, почала пропонувати Програму підготовки майстрів витривалості для зміцнення солдатів проти стресу, вимог і труднощів військової служби[4].

Ми стикаємося з такою ж проблемою в Церкві, маючи вищий, ніж у попередніх поколіннях, відсоток місіонерів повного дня, які передчасно повертаються додому з місії. Деякі місіонери зазнають серйозних проблем зі здоров'ям або інших випробувань, які вимагають передчасного звільнення, тоді як інші могли просто недостатньо розвинути в собі таку чесноту, як витривалість.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Розуміння й застосування могутніх євангельських принципів може допомогти молоді зміцнити свою витривалість.

Лайл Дж. Баррап, який був радником з питань психологічного здоров'я в Місіонерському відділі Церкви, зауважив, що найчастішою причиною емоційних проблем, з якими стикаються місіонери, є відсутність витривалості. "У багатьох випадках,—каже він,—місіонер просто не навчився справлятися з труднощами"[5].

Університети, військова служба та служіння на місії не є причиною проблеми; вони лише виявляють її. Зменшення витривалості серед сьогоднішньої молоді може насправді бути ненавмисним наслідком—сучасним "ефектом кобри"—внаслідок таких факторів, як:

- Надто велика кількість часу, проведеного на дивані та за цифровими пристроями, а також не так багато спортивної і фізичної активності, як у попередніх поколінь[6].
- Занадто великий вплив нереалістичного, віртуального або уявного світу, що викликає спотворені уявлення про себе, тривогу, депресію та занижену самооцінку[7].
- Нетерпіння у світі миттєвих винагород і відповідей з Гугл-швидкістю. (Навпаки, витривалість розвивається в значній мірі завдяки такій чесноті, як терпіння).
- Захист від бурхливих морів. "Спокійне море ніколи не зробить із вас вправного моряка"[8].
- Світ, який пропонує нескінченні варіанти, що відволікають від суті; розрізнені голоси, що плутають; а також легкість життя, яка може притупити чутливість молоді і дорослих до того, що пов'язано з Духом.
- Занадто багато часу на "особисте" спілкування з цифровими пристроями і недостатньо часу на реальне спілкування з іншими, що призводить до обмеженого розвинення навичок міжособистісних відносин.

Написано багато книг, що стосується цього складного і грізного виклику, в тому числі і книга з ефектною назвою *iGen: Why Today's Super-Connected Kids Are Growing Up Less Rebellious, More Tolerant, Less Happy—and Completely Unprepared for Adulthood (Ай-покоління: чому сьогоднішні діти Інтернету ростуть менш бунтівними, більш толерантними, менш щасливими—і зовсім не підготовленими до дорослого життя).*

Світ змінюється. Господь зберіг для сьогоднішнього дня духів, які здатні досягти успіху, незважаючи на сучасні виклики. Наше завдання як турботливих батьків—допомогти їм підготуватися до зустрічі з тими майбутніми викликами завдяки вихованню і заохоченню в них витривалості, віри та сили духу.

Маючи у своєму арсеналі могутні євангельські принципи, ми можемо допомогти молоді зміцнити свою витривалість, даючи їм можливість стати більш подібними до Спасителя, "зроста[ючи] мудрістю [інтелектуально], і віком [фізично й розумово] та благодаттю, у Бога [духовно] й людей [соціально й емоційно]" (Лука 2:52). Я хотів би обговорити ці чотири євангельські принципи: (1) самодостатність, (2) протилежність у всьому, (3) дар Святого Духа та (4) моральна свобода волі.

1. Виховання дітей, які вміють покладатися на власні сили: Санта Клаус чи Скрудж

Намагаючись допомагати нужденним, ми прагнемо знайти правильний баланс між двома взаємодоповнюючими принципами: виявляти милосердя та заохочувати до самозабезпечення. Виявлення милосердя без заохочення до самозабезпечення—це Санта Клаус.

Милосердя (дати людині рибу) і самозабезпечення (навчити людину ловити рибу) можна застосувати і до батьківства.

Заохочення до самозабезпечення без вияву доброти—це Скрудж[9]. Жодна з цих крайностей не веде до рівноваги.

Милосердя (дати людині рибу) і самозабезпечення (навчити людину ловити рибу) можна застосувати і до батьківства. Ми можемо приймати всі рішення за наших дітей, але набагато мудріше буде навчати їх здатності приймати рішення й таким чином допомогти їм стати самодостатніми інтелектуально, духовно, соціально та емоційно.

Дорога часто крута і скеляста, і ми всі зазнаватимемо спотикань та невдач.

Надихаючим прикладом є зворушлива драма під назвою *Створила диво,* театральна п'єса, в основі якої лежить автобіографія Гелен Келлер, яка в ранньому віці перенесла хворобу, внаслідок чого залишилася глухою і сліпою[10]. Розгублені батьки виховували її за методом Санти, виявляючи гіперопіку та потурання, зі зворотніми результатами гальмування інтелектуального, духовного, соціального та емоційного зростання Гелен.

Натомість, Енн Салліван, приватна вчителька Гелен, усвідомила, що та мала надто багато поблажливості й тому почала допомагати Гелен долати власні труднощі та ставати більш самодостатньою. Зрештою, саме Енн Салліван, а не батьки Гелен, допомогла їй розкрити її справжній потенціал.

Завдяки тому, що ми любимо своїх дітей, ми хочемо бачити їх успішними. Ми можемо піддаватися спокусі усувати всі перешкоди на їхньому шляху. Або, щоб звести до мінімуму їхні розчарування і невдачі, ми можемо піддаватися спокусі виконувати за них складні завдання, як це робили батьки Гелен. Однак, коли ми це робимо, то можемо мимоволі перешкоджати нашим дітям розвивати витривалість, якої вони потребують, щоб бути сильними, незалежними учнями Христа.

Замість того, щоб виявляти гіперопіку й надто поспішати на допомогу, нам слід розглянути підхід Спасителя. Він зміцнює нас, щоб ми "могли зносити свої тягарі" (Мосія 24:15) і часто не приходить нам на порятунок так швидко, як ми б бажали (див. Учення і Завіти 121:1–3).

2. Протилежність: благословення труднощами

Один із способів, яким Небесний Батько, наш досконалий батько, піднімає нас до того рівня, щоб бути витривалими й підготовленими до нашого майбутнього щастя, полягає в тому, що Він посилає нас у світ, де буде випробувана і вдосконалена наша витривалість. Про це свідчать наведені далі уривки з Писань:

- Нас буде "випробува[но], як і Авраама" (Учення і Завіти 101:4).
- Лихо "додасть [нам] досвіду і буде [нам] на благо" (Учення і Завіти 122:7).

- Існує "протилежність у всьому" (2 Нефій 2:11), тому Небесний Батько дозволяє нам "відчу[ти] смак гіркоти, щоб [ми] могли знати, як цінувати добро" (Мойсей 6:55).
- Ми "не матиме[мо] доказів перед тим, як буде випробувано [нашу] віру" (Етер 12:6).

Вмінню розвивати чесноти, які мав Христос, зокрема, віру, терпіння, старанність та витривалість, не можна навчатися без протилежності або "гор[на] недолі" (Ісая 48:10). Отже, наш Небесний Батько дозволяє нам стикатися з важкими випробуваннями й робити те, що робити складно. Як ми колись зможемо стати схожими на нашого великого Взірця, якщо не зазнаємо випробувань, схожих на ті, що зробили Його Тим, Ким Він є?

Я часто кажу місіонерам: "На місії вам доведеться долати завдання підвищеної складності: вони стосуватимуться, зокрема, старання і терпіння. Лише завдяки такій поглибленій програмі ви зможете стати великими місіонерами, а згодом прекрасними чоловіками й дружинами, батьками й матерями. Якщо вам видався важкий день, радійте своїм стражданням, як робили це апостоли Петро та Іван, які після ув'язнення та побиття "[раділи], що сподобились прийняти зневагу за Ймення Господа" (див. Дії 5:18, 40–41; див. також 1 Петра 4:13; Колосянам 2:8).

Саме труднощі, боротьба і виконання непосильних завдань допомагають нам

> Найважливішим і найкориснішим з того, чого можуть навчити дитину батьки—це розпізнавати підказки Святого Духа.

розвивати витривалість—здатність вставати, струшувати пил і продовжувати йти тісною й вузькою дорогою. Ця дорога часто крута і скеляста, і ми всі зазнаватимемо спотикань та невдач. Саме Господній дар, який полягає в необмеженості другого шансу, дозволяє нам рухатися вперед з витривалістю[11].

3. Святий Дух і прийняття натхненних рішень

Замість отримання легких відповідей дітям потрібно зростати у справі прийняття рішень. Ми можемо скеровувати, але потрібно дозволяти їм думати самостійно й починати із прийняття зовсім незначних рішень.

Завдяки тому, що дар Святого Духа—це найвеличніший дар, який може отримати смертна людина[12], найважливішим і найкориснішим з того, чого можуть навчити дитину батьки—це розпізнавати підказки Святого Духа. Навчати дітей бути гідними цього величного дару й того, як отримувати особисте одкровення, є нашим найголовнішим завданням у вихованні духовно самостійних дітей.

Завдяки Оліверу Каудері, який запитав у молитві й не отримав відповіді, ми засвоюємо важливий урок. Господь йому сказав:

"Ось, ти не зрозумів; ти вважав, що Я дам це тобі, тоді як ти не взяв на думку нічого, крім того, щоб просити Мене.

Але, ось, Я кажу тобі, що ти повинен з'ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно, і якщо це правильно, Я зроблю так, щоб твої груди запалали зсередини; отже, ти відчуєш, що це правильно" (див. Учення і Завіти 9:7–8).

Коли наші діти приходять до нас і просять про допомогу, наприклад, з домашнім завданням, ми не виконуємо завдання за них. Ми наставляємо, а тоді, як сказав Оліверу Господь, ми говоримо: "Тепер працюй над цим, а коли завершиш, прийди знову і я побачу, чи правильна в тебе відповідь".

Навчаючи дітей долати випробування й не здаватися, ми допомагаємо їм самостійно думати, розмірковувати над проблемами й розпізнавати підказки Святого Духа. Лише на основі власного досвіду у вирішенні проблем вони розвивають здоровий глузд і мудрість та зростають у своїй здатності "з'ясовувати це повністю" й отримувати одкровення.

Якщо ми не навчаємо наших дітей того, як досягати духовної самодостатності та витривалості, нам слід звернути увагу на це мудре застереження від Президента Рассела М. Нельсона: "У майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа"[13].

4. Повага до свободи вибору під час прийняття доленосних рішень

Я чув, як Президент Нельсон поділився історією, коли його восьмирічна дочка звернулася до нього в неділю із запитанням, чи може вона піти покататися на санках з однією сім'єю з приходу. Він сказав: "Я знав, що буде немудро відповісти так або ні. Ми відкрили Біблію і прочитали Вихід 31:13: "Тільки суботи Мої будете пильнувати, бо це знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь". Тоді я спитав її, що вона думає про те, щоб іти кататися на санках в неділю. Вона сказала: "Тату, я хочу показати Небесному Батьку, що я люблю Його, тому я не піду".

Президент Нельсон продовжує: "Пройшли роки, і тепер моя

> Коли наші діти приходять до нас і просять про допомогу з домашнім завданням, ми не виконуємо завдання за них.

дочка була матір'ю. Я був у них вдома, коли її молодший син запитав у неї дозволу зробити щось дуже схоже. Я був приємно вражений і вдячний, коли побачив, як вона відкриває Біблію з моїм онуком і читає той самий вірш".

Багато років тому я прочитав про батька, який якось у неділю розбудив свого сина, щоб іти до церкви. Син відповів: "Я не піду сьогодні в церкву". Багато батьків у такий момент відчули б спокусу сказати: "Ти підеш!", а тоді б додали погрозу. Цей батько був мудрішим і просто сказав: "Сину, тобі не треба пояснювати мені чому, тому що це не моя Церква. Але тобі слід стати на коліна й дати пояснення Небесному Батькові".

Дар Святого Духа і духовна самодостатність сприяють вихованню духовної витривалості.

Тоді батько залишив свого сина, аби той самостійно приймав рішення зі Святим Духом. Святий Дух може набагато краще за нас повчати наших дітей, якщо ми лише довіримося цьому великому дару. "Жоден свідок не такий страшний і жодне обвинувачення не таке сильне, як сумління"[14]. За кілька хвилин підліток встав і почав збиратися до церкви. Якби батько змусив свого сина йти до церкви, він, можливо, посіяв би насіння обурення й бунту з поступовим "ефектом кобри".

Існує ризик, якщо ми з повагою ставимося до свободи вибору наших дітей і залишаємо їх на роздоріжжі у прийнятті рішення. Але чи не пішов на такий же ризик Небесний Батько у доземному житті та внаслідок цього втратив третину Своїх духовних дітей? Завдяки тому, що вчення про свободу вибору було невід'ємною частиною плану спасіння, ризик був неминучим всупереч запевненням Люцифера.

Якби я міг трохи змінити цитату Пророка Джозефа Сміта, я б так застосував її до дітей: "Ми навчаємо їх правильних принципів, тому що, хочемо ми цього чи ні, вони керуватимуть собою"[15]. Настане день, коли наші діти залишать домівку. Наша єдина надія як батьків—це навчити їх правильним принципам про план спасіння і допомогти їм розпізнавати підказки Духа, щоб це скеровувало їх у розумному використанні їхньої свободи волі. В іншому випадку їм може бракувати духовної самодостатності та витривалості перед лицем майбутніх випробувань, й існуватиме ймовірність, що ми можемо їх втратити.

Ми всі глибоко й вічно вдячні за найбільший вияв витривалості в історії світу—Спокуту Ісуса Христа. Спаситель не відсахнувся від Свого горнила страждань навіть під тиском і напругою, які неможливо збагнути.

Дар Святого Духа і духовна самодостатність сприяють вихованню духовної витривалості, яка є синонімом слова "витерпіти". І той, хто з вірністю "витерп[ить] до кінця, ... бу[де] мати вічне життя" (2 Нефій 31:20).

Нехай Господь благословляє нас як батьків в нашому надзвичайно важливому завданні з виховання інтелектуально, фізично, духовно, соціально й емоційно витривалих дітей. ■

Дивись додаткові практичні ідеї в статті "Уроки психологічної витривалості, засвоєні з дитинства", Лайл Дж. Баррап, у Ліягоні *за березень 2013 р.*

ПОСИЛАННЯ

1. Горсту Зіберту, німецькому економісту, приписують фразу "ефект кобри", що виникає, коли вирішення проблеми погіршує проблему.
2. Див. Connie Matthiessen, "Why Are So Many College Students Returning Home?", Jan. 9, 2019, greatschools.org.
3. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary,* 11th ed. (2003), "resilience", merriamwebster.com.
4. Див. "Master Resilience Training (MRT) in the U.S. Army: PowerPoint & Interview", Positive Psychology Program, positivepsychologyprogram.com.
5. Лайл Дж. Баррап, "Уроки психологічної витривалості, засвоєні з дитинства", *Ліягона,* бер. 2013, с. 11.
6. Див. Meena Azzollini, "Declining Physical Activity Levels in Children and Teens", *WellBeing,* July 10, 2017, wellbeing.com.au.
7. Див. Rachel Ehmke, "How Using Social Media Affects Teenagers", Child Mind Institute, June 6, 2016, childmind.org.
8. Африканська приказка.
9. Скрудж є сповненим скупості персонажем оповідання Чарльза Діккенса *Різдвяна історія.*
10. Див. Helen Keller, *The Story of My Life* (1902).
11. Див. Лінн Г. Роббінс, "До семидесяти раз по семи", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 21--23.
12. Див. *Учення Президентів Церкви: Уілфорд Вудрафф* (2005), с. 49.
13. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона,* трав. 2018, с. 96.
14. Іноді приписується Полібіусу або Софоклу.
15. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 286.

Навчальні курси, які змінили наш курс

Майкл Р. Морріс
Співробітник редакції церковних журналів

Кріс і Альфреда Рубіо ледве зводили кінці з кінцями, поки курси із самозабезпечення не вказали їм кращий шлях.

Коли нещодавно у Кріса і Альфреди Рубіо поламався автофургон, вони не переживали, як заплатять за ремонт. І це не тому, що вони були заможними.

“У нас були необхідні гроші, бо ми їх заощадили,—сказав Кріс.—Ми були готові. Ми відвезли автофургон у ремонт того ж дня і не думали: “О, що ж нам робити”. Це було хороше відчуття”.

Не завжди було так. У недалекому минулому сім’ї Рубіо довелося б узяти кредит, скористатися кредитною карткою або чекати до зарплати, щоб відремонтувати автомобіль. Однак це було до того, як вони пішли на курси з упорядкування особистих фінансів, які проводилися за програмою церковної ініціативи із самозабезпечення.

“Наша фінансова ситуація була жалюгідною”

Кріс і Альфреда познайомилися, коли служили у Військово-Повітряних силах США в Німеччині й побралися в Данії. Служба Кріса закінчилася в 2008 році, а через проблеми зі здоров’ям Альфреда звільнилася через кілька років потому. Вони знайшли Церкву невдовзі після того, як оселилися в Алабамі, США, однак Кріс не міг знайти роботу. “Складалося так, що моя кваліфікація або перевищувала вимоги, або не дотягувала до них”,—згадує він.

Альфреда знайшла роботу в магазині канцелярських товарів, однак то був їхній єдиний доход. “Наша фінансова ситуація була жалюгідною”,—каже вона.

“У нас було багато боргів та несплачених рахунків, і нам дзвонили кредитори,—додає Кріс.—Дійшло до того, що ми почали продавати речі, аби оплатити рахунки. У нас забрали автомобіль, і ми втратили будинок. То було жахливо”.

Після втрати будинку сім’я Рубіо переїхала до квартири, що була на території нового приходу. Вони нікого не знали, і разом з погіршенням фінансової ситуації погіршилася їхня відвідуваність церкви. Кріс згадує, що чим більше вони зосереджувалися на фінансах, тим менше зосереджувалися на вірі.

“Було так легко сказати: “Ми не можемо ходити до церкви, бо нам потрібно шукати роботу, або тому що ми хвилюємося через неоплачені

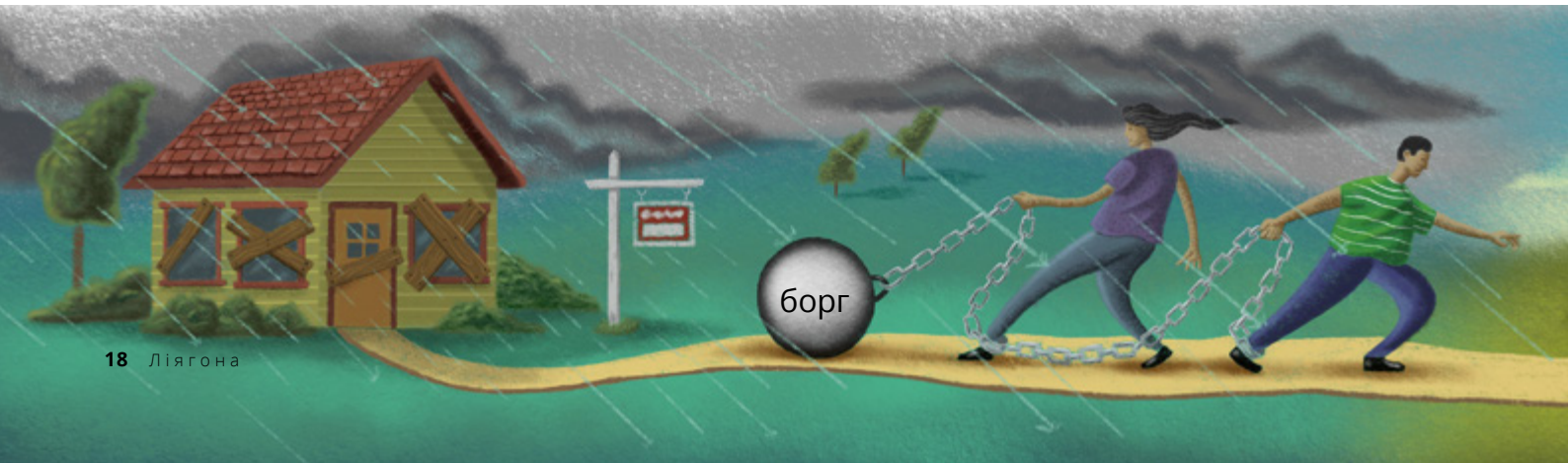

рахунки, або тому що в нас немає грошей на пальне",—каже він.

Коли вони поговорили про свою фінансову ситуацію з новим єпископом, він розповів їм про курс за програмою самозабезпечення під назвою "Особисті фінанси", який мав от-от розпочатися у приміщенні їхнього дому зборів, розташованого поблизу Монтгомері, шт. Алабама.

"Ми обоє виховувалися в дуже скромних сім'ях,—розповідає Кріс.—У нас не було багато, тож ми ніколи насправді не навчалися тому, як вести бюджет і заощаджувати гроші. Ми жили від зарплати до зарплати. Часто ми витрачали зарплату за кілька днів, і тоді довгий період часу нам потрібно було жити без грошей. Тож ми сказали: "Так, давай підемо на ці курси. Якщо це хоч якось нам допоможе, ми хочемо це зробити".

"Це змінило наше мислення"

Під час курсу з розпорядження особистими фінансами сім'я Рубіо та три інші сім'ї навчилися складати бюджет і жити за ним. Вони дізналися про борг і про те, як його подолати. Вони навчилися захищати свої сім'ї від фінансових труднощів. І вони дізналися про важливу роль, яку відіграє сплата десятини у фінансовому самозабезпеченні.

"Це змінило весь процес нашого мислення,—розповідає Кріс.—Ми дізналися, як контролювати не лише наш доход і витрати, але й заощадження, яких у нас на той час не було. Я ніколи не думав, чесно кажучи, що у нас будуть заощадження".

Сім'ї Рубіо особливо сподобалося, що курс проводився у формі діалогу, де учасники діляться ідеями, успіхами й невдачами. Дух товариськості зміцнив їхню віру та зусилля стати фінансово незалежними, і сталося так, що координатор цього курсу зміг запропонувати Крісу роботу.

"Зовсім інша справа, коли ти знайомишся з людьми, які потрапили в таку саму ситуацію,—каже Кріс.—Ти бачиш, що не один, і всі ми намагаємося сплачувати за все необхідне й розвивати навички, щоб стати самозабезпеченими, аби нашим дітям жилося краще".

"Дивовижна подорож"

Коли вони почали втілювати ті фінансові принципи, які засвоїли, їхня фінансова ситуація покращилася.

"Ми не можемо сказати про себе, що ми багаті, або що нам більше не потрібно думати про гроші, однак зараз набагато легше справлятися зі своїми покликаннями й ходити до церкви, не переживаючи за фінанси,—каже Кріс.—Цей курс безумовно змінив нас духовно".

Альфреда додає: "Цей курс безпосередньо пов'язаний зі зміцненням нашої віри. Ми почали більше молитися і читати Писання. Ми відчули, що фінансові принципи, засвоєні під час навчання, і духовні принципи нерозривно пов'язані".

Кріс порівнює ті принципи з окулярами, які допомогли йому з Альфредою знайти шлях до духовної та фінансової незалежності й залишатися на ньому.

"Без тих занять і без знання усього, чого ми навчилися, ми б не були зараз тут—і у фінансовому, і в духовному сенсі,—каже він.—То була дивовижна подорож. Ми дізналися, що не потрібно мати багато грошей, аби бути багатими. Ми—духовно багаті". ■

Кріс Рубіо, маляр, приходить на роботу зі своєю дружиною Альфредою.

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЕВІДА ГРІНА

"НЕЗНАЧНІ ДІЇ, ЯКІ Є ВИЯВОМ **ВІРИ**, НЕОБХІДНІ, ЩОБ **ЗАПАЛИТИ БОЖІ ОБІЦЯННЯ**".

Старійшина Дейл Г. Ренлунд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Багаті на благословення", *Ліягона,* трав. 2019, с. 71; курсив додано.

ОГОЛОШЕНО ПРО БУДІВНИЦТВО 8 НОВИХ ХРАМІВ

Президент Рассел М. Нельсон оголосив про плани будівництва восьми нових храмів у вказаних далі місцевостях. Зараз є 162 діючі храми та ще 47, про будівництво яких було оголошено або які будуються.

Антофагаста, Чилі
Будапешт, Угорщина
Мозес-Лейк, шт. Вашингтон, США
Неїафу, Тонга
Окінава-Сіті, Японія
Паго-Паго, Американське Самоа
Сан-Педро-Сула, Гондурас
Тооле-Велли, шт. Юта, США

ЗНОВУ ЗНАЙДІТЬ СВІТЛО

Сестра Шерон Юбенк дала п'ять порад для таких моментів, коли "ви відчуваєте, що маяк вашого свідчення тьмяніє і темрява підступає":

1. Будьте мужніми.
2. Дотримуйтеся ваших обіцянок Богові.
3. Ставте свої запитання.
4. З терпінням переплавляйте каміння у скло.
5. Зверніться до Ісуса Христа, Який все ще вас любить.

Див. "Христос—Світло, що сяє у темряві", *Ліягона,* трав. 2019, с. 75.

ДОМІВКА—СВЯТИЛИЩЕ, ПІДТРИМУВАНЕ ЦЕРКВОЮ

Багато наших провідників говорили про зміцнення наших домівок, особливо у зв'язку з новим наголосом стосовно навчання євангелії, яке зосереджується на домівці і підтримується Церквою. Ви можете більше дізнатися про те, як:

- Частіше запрошувати Духа у вашу домівку (див. Генрі Б. Айрінг, "Домівка, де перебуває Дух Господа", *Ліягона,* трав. 2019, с. 22).
- Зробити вашу домівку головним центром підготовки місіонерів, центром з сімейної історії та класом з підготовки до храму (див. Девід А. Беднар, "Підготовлені отримати все необхідне", *Ліягона,* трав. 2019, с. 101).
- Використовувати навчальні програми і час, проведений сім'єю, для того, щоб "поглибити наше навернення і допомогти нам стати більш подібними до Ісуса Христа" (див. Рональд А. Разбанд, "Зведіть фортецю духовності й захисту", *Ліягона,* трав. 2019, с. 107).

ФОТОГРАФІЯ ФОНУ ТА ІЛЮСТРАЦІЇ ВІД GETTY IMAGES

ЯК ВИКОРИСТОВУВАТИ ВИСТУПИ З ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ НА ДОМАШНЬОМУ ВЕЧОРІ

До мене постійно приходило відчуття, що я повинна спробувати використовувати виступи з генеральної конференції під час уроків на домашньому сімейному вечорі. Спершу я опиралася. Мої діти ще малі, їм важко розуміти виступи, і я не була впевнена, що знайду цікаві для них теми. Але я знала, що принаймні мені слід спробувати.

І використання виступів з генеральної конференції не лише повністю змінило наші домашні сімейні вечори для моїх дітей, але у нас почали проводитися прекрасні євангельські обговорення. Упереміжку з суцільним хаосом з'являлися невеличкі дивовижні моменти сімейного блаженства.

Джессі Крістенсен, шт. Юта, США

Ви можете поділитися власним досвідом стосовно генеральної конференції, надсилаючи розповіді на liahona.ChurchofJesusChrist.org або на facebook.com/liahona.

ДОМІВКА — ЧАСТИНКА НЕБЕС

"Ми сподіваємося і молимося, щоб **домівка кожного члена Церкви стала справжньою святинею віри, де може перебувати Дух Господа.** Незважаючи на суперечки навколо нас, домівка може стати частинкою небес, де вивчення, молитва і віра можуть поєднуватися з любов'ю".

Президент Рассел М. Нельсон, "Заключне слово", *Ліягона*, трав. 2019, с. 111; курсив додано.

Цей потертий мішок став символом нашої сімейної традиції місіонерського служіння, яка, я сподіваюся, ніколи не перейде.

Повний любові мішок для брудної білизни

Моїй сім'ї було важко прийняти моє рішення стати святим останніх днів. Коли я оголосив, що безоплатно буду служити на місії повного дня, не всі зрозуміли, як, або навіть чому я хочу служити. Мої батьки хотіли розділити мій ентузіазм, однак їм було важко бачити, що я "відмовився" від релігії, в якій вони мене виховували.

Коли я отримав своє покликання до Гондураської місії у Тегусігальпі, в конверті також був перелік речей, які потрібно було взяти. Мама помітила, що серед інших речей, зазначених у переліку, був мішок для брудної білизни. Це було те, що вона могла зрозуміти! Вона швидко придбала цупку джинсову тканину і пошила простий функціональний мішок для брудної білизни, вклавши у нього свою любов. То був подарунок, який продовжували дарувати.

Той мішок для брудної білизни був зі мною в центрі підготовки місіонерів, а потім у Гондурасі. Він подорожував зі мною з одного маленького села до іншого, потроху перетворюючись із темно-синього на світло-блакитний, так само, як пара джинсів перетворюється на улюблені штани, які ідеально сидять на фігурі. У кінці місії я віддав більшість свого одягу особливій сім'ї, яку я полюбив, однак залишив мішок для брудної білизни. Мама пошила його спеціально для мене, хоча вона й не розуміла значення місії.

Приблизно через 30 років наш найстарший син отримав своє покликання в Каліфорнійську Карлсбадську місію разом з переліком необхідних речей. Ми разом його прочитали, і коли дійшли до "мішка для брудної білизни", то дістали мішок, який моя мама пошила для мене. Хоча на той час він зносився ще більше, однак вирушив до Каліфорнії.

Через кілька років мою дочку покликали служити в Огайській Клівлендській місії, і мішок для брудної білизни також супроводжував її туди. Після повернення вона привезла його додому ще потертішим, однак без значних ушкоджень.

Мішок нагадав мені, що деякі речі, наприклад, уроки, засвоєні під час служіння на місії та вияв любові іншим—як це зробила моя мама для мене—можуть благословляти нас знову і знову. Він став символом нашої сімейної традиції місіонерського служіння, яка, я сподіваюся, ніколи не перейде. ■

Браян С. Гекерт, шт. Юта, США

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОНА КЕЧІКА

Самаряни біля ліфта

Коли одна сім'я в моєму приході розмістила на Facebook фотографії того, як вони застрягли на 2 години в ліфті, я думала, що це мене не стосується. Аж допоки це не сталося зі мною.

Я залишила мобільний телефон вдома, тож стукала у двері ліфта й кликала на допомогу. Я також молилася. Невдовзі кілька юнаків мене почули і, подібно до доброго самарянина, викликали аварійну службу. Потім вони сказали, що живуть у квартирі 38, і пожартували, що коли я вийду з ліфта, то можу принести їм якесь пригощення на знак подяки.

Вони пішли, а мені було важко заспокоїтися. А якщо аварійна команда не приїде? Я знову помолилася. Я знала, що невдовзі чоловік має повернутися додому з роботи, і він не знатиме, де я.

Я знову почала стукати. У щілину в дверях ліфта я побачила, що повз проходять люди. Я покликала їх і запитала, чи не можуть вони подзвонити моєму чоловікові й розповісти йому про мою ситуацію. Вони це зробили, і я змогла заспокоїтися. Тепер мій чоловік знав, де я, і він неодмінно зробить усе можливе, щоб звільнити мене.

ІЛЮСТРАЦІЯ АННИ ГОДЕАССІ

Я сиділа в ліфті приблизно годину. Нарешті приїхав працівник служби обслуговування ліфтів і звільнив мене. Він сказав, що ліфт затиснуло, тож йому треба було піднятися на верх ліфтової шахти, щоб запустити ліфт знову. Я подякувала йому за допомогу.

Пізніше того дня я пішла й подякувала своїх сусідів з 38-ї квартири. Я принесла їм приготовану власноруч їжу. Вони відповіли, що просто пожартували, але я була рада, що можу їм віддячити. Думаючи про той випадок, я тепер знаю, що пережила сім'я з мого приходу, і я вдячна за людей, які не пройшли повз мене, а зупинилися й допомогли.

Можливо, не знаючи цього, вони наслідували приклад Спасителя. Він не пройшов повз нас і не залишив. Він віддав Своє життя, щоб спасти нас від фізичної і духовної смерті. Завдяки цьому я буду намагатися наслідувати Його приклад і ніколи не проходити повз людину, яка потрапила в біду. Я вдячна за цей випадок, який несподівано допоміг мені більше цінувати Його і Його благословення. ■

Катерина Тилтіна, Київ, Україна

Я застрягла в ліфті, не маючи мобільного телефону. Я стукала у двері й кликала на допомогу. Я також молилася.

Від кризи до дружби

Одного разу в неділю під час причасних зборів я відчув, що мене щось непокоїть. Я не знав, що то було, однак відчуття мене не залишало. Я нервово поглядав на годинник і хотів, щоб збори вже закінчилися. Для мене то було незвично.

Після заключної молитви відчуття не зникло. Я озирнувся навколо у каплиці й помітив чоловіка, який тримався за груди. Я підійшов до нього, і він запитав, чи можу я відвезти його на вокзал. Я сказав, що краще відвезу його в швидку допомогу. Він відповів, що має вдома ліки, які йому допоможуть. Я запропонував відвезти його додому, бо їхати поїздом у такому стані буде надто небезпечно.

Я допоміг йому сісти в авто й знову запитав, чи не поїхати до лікаря. Він сказав, що немає необхідності і що я можу просто відвезти його додому. Я мовчки помолився, просячи Небесного Батька допомогти йому почуватися добре й допомогти мені безпечно довезти його додому! Я обережно їхав, відкрив вікна машини й намагався заспокоїти його. Через якийсь час він відкинувся на сидіння й поступово почав заспокоюватися.

Коли я під'їхав до його дому, він запросив мене зайти. Я зрадів, бо хотів переконатися, що він прийме свої ліки й вони подіють. Він прийняв ліки, і йому стало легше. Він сказав, що у грудях все ще трохи болить, однак вдома він почувається у безпеці.

Він запросив мене пообідати разом з ним, і з того дня ми стали хорошими друзями. Ми часто кудись ходили й допомагали один одному. До того випадку в мене було багато друзів, які справляли на мене не дуже хороший вплив. Однак дружба з тим чоловіком благословила моє життя.

Іноді у кризові моменти може зароджуватися велика дружба. Якби я просто посадив його у поїзд, то сумніваюся, що він би доїхав додому. Я ніколи б собі не пробачив, якби з ним щось сталося. Я вдячний Небесному Батькові, що Святий Дух скеровував мене у тій ситуації і що в процесі її вирішення я знайшов справжнього дорогого для мене друга. ■

Рольф Швайцер, Санкт-Галлен, Швейцарія

Я озирнувся навколо у каплиці й помітив чоловіка, який тримався за груди. Я підійшов до нього, і він запитав, чи можу я відвезти його на вокзал.

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГАРНСА

Ніжні звуки сімейної історії

ІЛЮСТРАЦІЯ КЕРОЛІН ВІББЕРТ

Відвідуючи свою дочку в штаті Кентуккі, США, я знайшов старий музичний інструмент під назвою гірські цимбали, на якому грали індіанці племені аппалачі. Я навчав кількох своїх онуків грати на музичних інструментах і побачив, що досить легко навчитися грати прості мелодії на цих цимбалах. З цим переносним, зручним для зберігання струнним інструментом сімейне виконання музики перетворювалося на розвагу, чи то в поході навколо багаття, чи вдома.

Одного дня ми з дочкою вирішили пошукати, чи не знайдемо людину, яка виготовляє цимбали. Ми знайшли літнього чоловіка, який жив у маленькому будиночку біля сільської дороги. Він виготовляв гірські цимбали і мав чудовий інструмент для мене.

Упродовж наступних кількох років я навчився грати й також навчив грі на них кількох з моїх онуків. Я хотів подарувати цимбали кожному онукові, однак було дорогувато купити 17 інструментів. Тож я вирішив сам навчитися виготовляти їх.

Я почав досліджувати історію цього унікального американського інструменту. Я дізнався, що інструмент, подібний до цимбал, який називався scheitholt, імовірно було завезено до Сполучених Штатів у 1700-ті роки німецькими або скандинавськими емігрантами. Приблизно в той же час шотландсько-ірландські емігранти також грали на scheitholt. З плином років люди почали створювати модифіковані версії цього інструмента, який згодом перетворився на гірські цимбали. Я також зрозумів, що назва "цимбали" походить від латинських слів *dolce melos*, тобто "ніжні звуки".

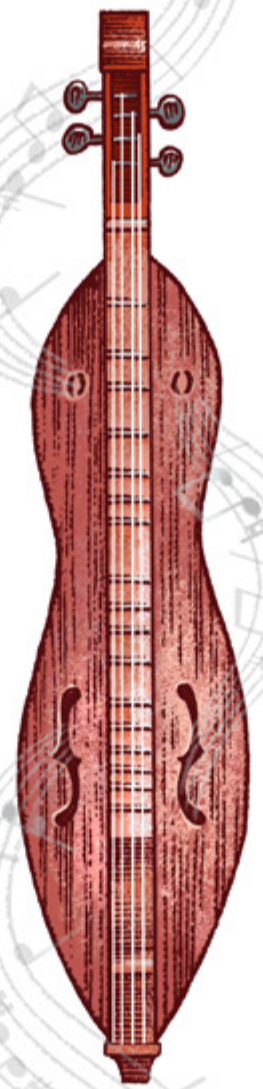

Уявіть моє здивування, коли пізніше, готуючи історії для своєї сімейної історії, я дізнався, що дехто з моїх предків по маминій лінії, переважно німці, і шотландсько-ірландські предки по батьковій лінії грали на гірських цимбалах! Я був вражений тим, що через кілька поколінь я знайшов цей інструмент і навчав грі на ньому своїх онуків!

Який чудовий музичний зв'язок між мною, моїми предками і нащадками! Я вдячний за сімейну історію, яка допомогла мені бути вдячним за предків і відчувати зв'язок з ними завдяки ніжним гірських цимбалам. ■

Гарі Мак-Калістер, шт. Колорадо, США

Гірські цимбали—чудовий музичний зв'язок між мною, моїми предками і нащадками.

Президент М. Рассел Баллард
Діючий Президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Послання від апостола

Я здіймаю свій голос, щоб попередити про деякі небезпеки, що підстерігають вас у цей час.

Апостол Павло підтримував зв'язок зі святими в давнину за допомогою листів або послань, які він посилав у різні філії, щоб передати свою любов, скерування і повчання. Оскільки я не можу особисто зустрітися з усіма вами, я усно звернуся зі своїм посланням, щоб передати любов, вдячність і повчання.

Святим у Коринті Павло писав: "Павло, волею Божою покликаний за апостола Ісуса Христа" (1 Коринтянам 1:1).

Мене також було покликано апостолом Ісуса Христа, і, будучи особливим свідком Господа, я свідчу, як і Павло у своїх листах, що Ісус Христос віддав Себе за нас і що Батько підняв Його з мертвих (див. Галатам 1:1, 4). Далі я свідчу, що Ісус Христос відновив Свою Церкву через пророка Джозефа Сміта у ці останні дні і що повнота євангелії та благословення, пов'язані з вічними завітами, доступні всім, хто буде вірити в Господа Ісуса Христа і йти за Ним.

Вітаючи вас, скористаюся словами Павла: "Божій Церкві, … посвяченим у Христі Ісусі, покликаним святим, … благодать вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа" (1 Коринтянам 1:2–3).

Мої брати і сестри, щоб підтримувати здоров'я нашого євангельського серця, нам потрібно регулярно здійснювати перевірку. Коли я в молитві просив допомоги з небес, то отримав для вас кілька рекомендацій, що допоможуть вам зберігати духовне здоров'я і силу.

Павло застерігав святих у свій час про духовні небезпеки, які їх підстерігали. Галатам він писав:

"Дивуюся я, що ви так скоро відхилюєтесь від того, хто покликав Христовою благодаттю вас, на іншу Євангелію,

що не інша вона, але деякі є, що вас непокоять, і хочуть перевернути Христову Євангелію.

Але якби й ми або Ангол із неба зачав благовістити вам не те, що ми вам благовістили, нехай буде проклятий!" (Галатам 1:6–8).

ЗОБРАЖЕННЯ ДЕРЕВА ВІД GETTY IMAGES; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *АПОСТОЛ ПАВЛО*, ХУДОЖНИК ДЖЕФФ УОРД

Як і Павло, я проголошую, що є ті "що вас непокоять, і хочуть перевернути Христову Євангелію". Я б не виконав свій обов'язок, якби не здійняв голос, аби попередити вас про деякі небезпеки, що підстерігають у цей час.

Дві сили у Всесвіті

Мої брати і сестри, ніколи не забувайте, що існує дві сили у Всесвіті: одна запрошує вибирати правду й відчувати вічне щастя та радість, а інша запрошує обирати протилежне, приносячи сум і жаль. Наша доктрина навчає, що життя—це випробування, час, щоб побачити, яке запрошення ми приймемо.

Людина, яка не зосереджується на простих ученнях євангелії Ісуса Христа, згодом буде слухати хибних вчителів і пророків-самозванців та жити за філософіями світу.

Я нагадую вам про пророцтво Ісуса Христа стосовно останніх днів, у які ми зараз живемо: "Бо постануть христи неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних" (Матвій 24:24). Нам сумно, коли ми бачимо, що навіть "вибрані" обманюються, як і застерігав Ісус.

Нещодавно я побував у невеликому гаю, де ростуть секвої, посаджені багато років тому в студмістечку Університету Бригама Янга. Мій друг пояснив, що секвоя—найбільше у світі дерево і що у дикій природі вона може сягати висоти 87 м. Секвоя може жити понад 3000 років.

Одне з дерев загинуло, і його необхідно було зрізати, залишивши пень як нагадування кожному перехожому, що колись тут стояло високе, величне дерево. Лісничий, який обслуговує студмістечко, хотів дізнатися, що саме погубило дерево, оскільки було очевидно, що секвоя не загинула через старість. Провівши дослідження, він визначив, що коріння, яке живило дерево, всохло через брак води.

Як це могло статися з огляду на те, що дерево пишно росло більше п'яти десятиліть? Лісничий дізнався, що водоносний горизонт, який живив невеличкий гай, перемістився. Це стало непередбаченим наслідком зведення нової будівлі на схід від гаю.

Як на мене—це чудова аналогія того, що відбувається, коли стійкі члени Церкви—"вибрані", які за всіма ознаками мають стояти рівно й непохитно у вірі—духовно помирають.

Як і та секвоя, яка загинула, ці члени Церкви колись отримали своє духовне живлення з джерела живої води, запропонованого Ісусом Христом. Але з тієї чи іншої причини вони відійшли від джерела духовного живлення, і без того живлення їхній дух потьмянів, і згодом вони духовно загинули.

Що ми можемо робити, аби коріння, яке живить наш дух, завжди сягало джерела живої води?

Важливі звички

Господь вказав, які прості особисті звички допомагають нам укорінитися, укріпитися і мати завжди з Ним зв'язок. Такі звички, якщо втілювати їх зі щирим серцем і справжнім наміром, уникаючи лицемірства й обману, дадуть нам можливість стати непохитними послідовниками Господа Ісуса Христа.

Ці важливі звички включають те, що може легко забуватися у вирі напруженого життя, навіть коли ми займаємося такими хорошими справами, як отримання освіти, працюємо заради утримування сім'ї та беремо участь у різноманітному служінні в громаді та Церкві.

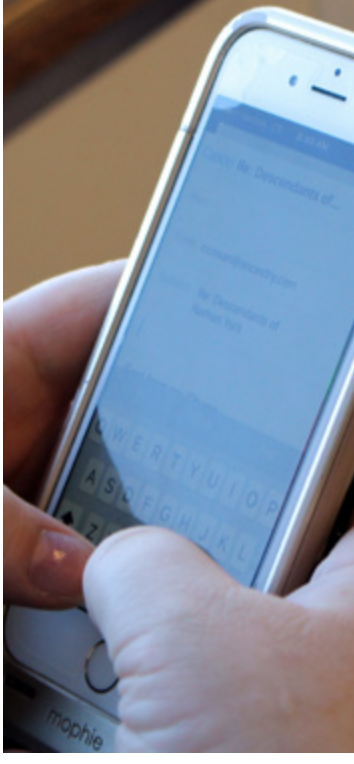

Ці звички такі: щодня щиро молитися, поститися з вірою, регулярно вивчати Писання і слова сучасних пророків та розмірковувати над ними, зробити Суботній день приємністю, приймати причастя зі смиренням і завжди пам'ятати про Спасителя, якомога частіше поклонятися в храмі й, останнє,—допомагати бідним та самотнім—як тим, хто поруч, так і по всьому світу.

Коли хтось перестає робити ці прості, однак важливі речі, вони відділяють себе від джерела живої води і дають Сатані можливість скаламутити свої думки забрудненими брехнею водами, що перекривають артерії вірності й виснажують дух, даючи йому хибне живлення. Гріх і провина затьмарюють розум, а це призводить до того, що багато людей зрікаються отриманих у минулому натхнень та одкровень і перестають бути наверненими до істин євангелії Ісуса Христа.

Я постійно про це думаю і знаю, що людина, яка не зосереджується на простих ученнях євангелії Ісуса Христа, згодом буде слухати хибних вчителів і пророків-самозванців та жити за філософіями світу. Ці хибні голоси закликають:

- Захоплюватися мирськими багатствами.
- Керуватися бажаннями, а не потребами, таким чином збільшуючи особистий борг.
- Вдаватися до таких розваг і відпочинку, які відволікають від добрих євангельських справ.
- Займатися справами, які заважатимуть належним чином дотримуватися Суботнього дня.
- Продивлятися подкасти й сайти в Інтернеті, які викликатимуть питання й сумніви, в той же час не будучи достатньо чесними в інтелектуальному плані, аби адекватно й чесно подавати інформацію з Господнього ракурсу.

Допомагайте іншим знаходити відповіді

Я хочу переконатися, що ви розумієте цей важливий момент. Немає нічого поганого в тому, щоб ставити запитання або досліджувати нашу історію, віровчення та його застосування. Відновлення почалося з того, що Джозеф Сміт шукав відповідь на щире запитання.

Батьки, провідники допоміжних організацій, провідники Церкви (у тому числі вчителі семінарії та інституту), єпископи і президенти колів, коли хтось підходить до вас із запитанням або занепокоєнням, будь ласка, не відмахуйтеся від того запитання. Не кажіть тій людині, що не варто цим питанням перейматися. Не ставте під сумнів відданість цієї людини Господу і Його роботі. Натомість допоможіть їй знайти відповіді на запитання.

Мене непокоїть, коли мені розповідають, як щирі люди ставлять щирі запитання про нашу історію, віровчення або його застосування, а до них ставляться, ніби в них немає віри. Це не Господній шлях. Петро сказав: "Завжди готовими бу[дьте] на відповідь кожному, хто в вас запитає рахунку про надію, що в вас" (1 Петра 3:15).

Нам потрібно покращуватися у вмінні надавати відповіді на щирі запитання. Хоча ми, можливо, не можемо відповісти на кожне запитання про космос або про нашу історію, віровчення і його застосування, ми можемо надавати багато відповідей щирим людям. Коли ми не знаємо відповіді, то можемо пошукати її разом—спільне дослідження може наблизити нас одне до одного й до Бога. Звичайно, ми не завжди можемо знаходити задовольняючі відповіді на свої запитання. У таких випадках добре пам'ятати, що в релігії завжди залишається місце для віри. Іноді ми можемо дізнаватися, вивчати і знати, а іноді ми маємо вірити, довіряти та сподіватися.

Допомагайте людям, які мають запитання, зрозуміти, що Господь не вимагає від Своїх святих наявності вченого ступеня з історії та доктрини. Отже, нам не слід сподіватися, що батьки, провідники і

ФОТОГРАФІЯ КРЕДИТОК ВІД GETTY IMAGES

вчителі матимуть відповіді на всі запитання. Навіть до Першого Президентства та Кворуму Дванадцятьох Апостолів належать люди з різним походженням та підготовкою, що допомагає ділитися широким спектром досвіду під час наших дискусій та обговорень.

Коли у мене виникає запитання, на яке я не можу знайти відповіді, то часто звертаюся до тих, хто може мені допомогти. Господь благословив Церкву наявністю

Якщо ви уважно обміркуєте пророчу пораду, то побачите, що ваше духовне підживлююче коріння простирається до"джерел[а] тієї води, що тече в життя вічне" (Іван 4:14).

досвідчених вчених і тих, хто присвятив усе своє життя навчанню, хто вивчав нашу історію та Писання. Ці вдумливі чоловіки й жінки надають контекст та історичну інформацію, аби ми краще розуміли своє священне минуле та сучасне застосування віровчення. Завдяки наданій ними інформації я краще підготовлений, щоб шукати проводу Святого Духа.

Церква віддано ставиться до прозорості в усьому й опублікувала дорогоцінні матеріали, аби надати новий аспект і запропонувати ще більше пояснювальної інформації до історії про Відновлення за допомогою веб-сайту з Паперами Джозефа Сміта і статтями в рубриці Євангельські теми на сайті ChurchofJesusChrist.org. Зараз настав чудовий час для вивчення історії та віровчення Церкви завдяки наявності великої кількості матеріалів та фахівців, які надають необхідну історичну інформацію та розуміння нашого минулого. Завжди моліться і дійте за спонуканнями Святого Духа, Який відкриває духовні істини.

Живіть відповідно до свого достатку

Мене непокоять деякі члени Церкви, які живуть не за статками, намагаючись не відставати від своїх сусідів. Ми припускаємося великої помилки, коли порівнюємо своє життя з тими, хто має велике багатство, забуваючи, що більшість з нас уже процвітає на землі. Будь ласка, будьте задоволені й насолоджуйтеся благословеннями, які ви вже отримали, замість того, щоби стати рабами нерозумного використання споживчого боргу. Ніколи не зволікайте зі сплатою десятини, і робіть щедрі пожертвування, щоб допомагати бідним.

Отримуйте задоволення від спілкування

Дехто з вас може бути перенавантаженим величезною кількістю заходів, у тому числі хороших. Будь ласка, будьте обережні, щоб не перенавантажити своїх дітей. Час від часу вимикайте соціальні медіа та інші відволікаючі пристрої, щоб посидіти й отримати задоволення від спілкування. Як я нещодавно навчав на генеральній конференції, регулярно проводьте сімейну нараду (див. "Сімейні наради", *Ліягона,* трав. 2016, сс. 63–65).

Пам'ятайте, Господь радив нам знайти час, щоб "вгаму[ватися] і зна[ти], що Бог Я" (Псалми 45:11; див також Учення і Завіти 101:16).

Щоб постійно змушувати членів сім'ї чимось займатися й відволікатися від того, що є найважливішим, хтось завжди придумує щось нове—наприклад, новий додаток або гру, що спонукає молодих людей дивитися вниз, у свої смартфони, замість того, щоб бачити красу творінь у Божому прекрасному світі або навіть людину, з якою вони можуть познайомитися, ходити на побачення і укласти шлюб та з якою вони можуть мати реальні стосунки, що принесуть вічні благословення.

Люби ближнього свого

Я хочу дещо сказати про ваших друзів, сусідів, однокласників і співробітників, які не є членами нашої Церкви. Хоча ми відповідально ставимося до великого доручення й завдання, даного Господом: "Тож ідіть, і навчіть всі народи, христячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа" (Матвій 28:19), ми шануємо і поважаємо свободу кожної людини думати й вірити—або не вірити—за її власним вибором.

Якщо сусід, колега по роботі або однокласник не цікавиться євангелією, ми завжди повинні й надалі простягати руку дружби. Наша любов до них не повинна бути обумовленою; вона має бути щирою і безоглядною.

Наші діти найкраще навчаються на прикладі батьків і провідників. Давайте добре обдумувати все, що ми кажемо про інших, і те, як ми ставимося до наших ближніх. І пам'ятайте, ми маємо право не погоджуватися, але ми не повинні ставати сварливими.

Ісус навчав: "Люби свого ближнього, як самого себе" (Матвій 19:19). Якщо ми Його учні, то повинні застосовувати християнську вихованість і доброту до всіх, з ким зустрічаємося, у тому числі до тих, хто прийняв рішення відійти від Церкви.

Об'єднаймося ж з усіма людьми доброї волі в кожній хорошій справі та залучаймо ж їх до нашого кола друзів і знайомих. Давайте щиро вітати їх у наших каплицях і на заходах приходу.

Мир і пророча порада

Моє апостольське послання до вас завершується свідченням: якщо ви уважно обміркуєте пророчу пораду, то побачите, що ваше духовне підживлююче коріння простирається до "джерел[а] тієї води, що тече в життя вічне" (Іван 4:14). Ви не помрете духовно, як та прекрасна секвоя; натомість я свідчу, що ви матимете більше миру, радості й щастя у своєму житті, прийнявши Ісуса Христа і служителів, яких Він покликав, і живучи за Його євангельським планом. Якщо люди й народи не повернуться знову серцями до Бога і Його вчень та плану, ми неодмінно постанемо перед наслідками, про які зазначено в Писаннях.

Мої улюблені брати і сестри, нам доручили готувати Церкву і себе до тих днів, які неодмінно настануть, якщо люди у світі й надалі не зважатимуть і відкидатимуть Бога, Небесного Батька, і Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа. У Писаннях чітко вказані наслідки непослуху Богові.

Ми любимо вас. Мій привілей—попросити Небесного Батька благословити вас. Нехай у вас буде мир. Нехай радість живе у ваших серцях. Майте сміливість покаятися, якщо є така потреба. Якщо у вашому житті відбувається щось не дуже хороше, нехай Господь благословить вас сміливістю покаятися і змінитися, починаючи з сьогоднішнього дня. Нехай Господь дає вам сили повернутися серцем до Нього, любити Його і служити Йому, аби ви безпечно продовжували рухатися земним життям, готуючись до того дня, коли опинитеся в обіймах нашого Небесного Батька та Його Улюбленого Сина.

Як особливий свідок Христа я свідчу вам, що знаю, що Ісус є Христос. Він—Син Божий. Те, про що я казав,—істина, і я сподіваюся, що ви отримаєте моє послання в тому дусі, в якому я його виголошував. Я свідчу, що це—Церква Ісуса Христа.

Нехай Господь вас благословить, мої брати і сестри, коли ми робимо все можливе, аби підготуватися до того дня, коли Спаситель і Викупитель світу знову прийде як Господь і Цар. ■

З виступу "An Epistle to the Saints of the Utah Salt Lake Area" (Послання до святих у Юті в районі Солоного озера), виголошеного 11 вересня 2016 року.

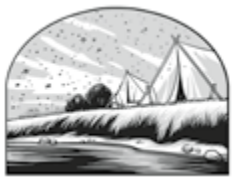

РОЗДІЛ 3

Слово і воля Господа

Примітка редактора: Це уривок з третього розділу другого тому серії Святі*, який має назву* Жодна нечиста рука. (2-й том буде видано на початку наступного року.) *Восени 1846 року близько 2500 членів Церкви, серед яких був Бригам Янг, живуть в Уінтер-Квортерз, тимчасовому поселенні святих останніх днів на захід від ріки Міссурі. Багато святих там хворіли.*

У період страждань в Уінтер-Квортерз Бригам отримав одкровення, що натовп зловмисників кількістю близько тисячі чоловік напав на маленьку громаду святих, які досі залишалися в Наву. Близько двохсот святих чинили опір, але через кілька днів під час битви їх перемогли. Керівники міста обговорювали можливість безпечної евакуації святих, серед яких багато хто бідував та хворів. Але коли святі полишили місто, зловмисники переслідували їх і пограбували їхні домівки та фургони. Ці зловмисники захопили храм, осквернили його зсередини і глузували зі святих, коли вони тікали до таборів по інший бік річки[28].

Коли Бригам дізнався про розпач біженців, він надіслав листа провідникам Церкви, нагадуючи їм про завіт, який вони уклали в Наву—допомагати бідним і підтримувати кожного святого, який бажав їхати на захід.

"Бідні брати і сестри, вдови і сироти, хворі та знедолені лежать зараз на західному березі Міссісіпі,—сказав він.— Прийшов час узятися до роботи. Нехай вогонь завіту, який ви уклали в домі Господа, горить у ваших серцях, як невгасиме полум'я"[29].

Хоча за два тижні до цього вони послали двадцять фургонів з допомогою до Наву, і у них залишилося небагато їжі та припасів, святі в Уінтер-Квортерз та сусідніх поселеннях відправили додаткові фургони, упряжки з волами, їжу та припаси назад до Наву. Ньюел Уітні, верховний єпископ Церкви, також придбав борошно для бідуючих святих[30].

Коли загони рятівників знайшли біженців, багато святих хворіли на гарячку, були недостатньо підготовлені до холодної погоди і дуже голодували. 9 жовтня, готуючись до подорожі до річки Міссурі, святі побачили, що зграя перепелів заповнила небо та сіла на їхні фургони та біля них. Чоловіки і хлопці бігали за птахами, хапаючи їх руками. Багато хто згадував, як Бог так само послав Мойсею та дітям ізраїлевим перепелів у час нужди.

УІНТЕР-КВОРТЕРЗ, 1846–1848, ХУДОЖНИК ГРЕГ К. ОЛСЕН

“Цього ранку ми бачили прямий вияв милості і доброти Бога,—написав у своєму щоденнику Томас Буллок, діловод Церкви.— Брати і сестри висловлювали подяку Богу і прославляли Його ім’я, бо те, що було щедро надано дітям ізраїлевим у пустині, було явлено і нам у наших переслідуваннях”.

“Кожен чоловік, жінка і дитина мали тоді на вечерю перепелів”,—написав Томас[31].

У той же час за тисячі миль звідти, на атолі Анаа у Тихому океані, носій Ааронового священства по імені Таманехун виступив на конференції, на якій були присутні понад вісімсот святих останніх днів. “Церкві в Америці слід надіслати листа,—сказав він,—із вимогою негайно прислати сюди від ста до п’ятиста старійшин”. Аріпае, член Церкви і місцевий провідник села, підтримав цю пропозицію, і святі тихоокеанського регіону підняли руки у вияві своєї згоди[32].

Аддісон Пратт, який головував на конференції, щиро погодився з Таманехуном. Протягом трьох останніх років Аддісон і Бенджамін Груард охристили понад тисячу осіб. Але за цей час вони отримали лише одного листа від представника Дванадцятьох, де не було жодних інструкцій стосовно повернення додому[33].

Протягом шести місяців після надходження листа двоє місіонерів більше нічого не чули від членів сім’ї, друзів чи провідників Церкви. Коли б на острів не приходила газета, вони пильно досліджували її сторінки, шукаючи новини про святих. В одній прочитаній ними газеті було сказано, що половину святих у Наву було вбито, а решту змусили втекти до Каліфорнії[34].

Прагнучи дізнатись долю Луїзи та своїх дочок, Аддісон вирішив повернутися до Сполучених Штатів. “Знати правду, навіть гірку,—казав він собі,—краще, ніж і далі сумніватися і непокоїтися”[35].

Після дворічного служіння у Французькій Полінезії Аддісон Пратт повернувся до Сполучених Штатів, щоб приєднатися до своєї дружини, Луїзи, яка готувалася їхати на захід з їхніми дітьми.

Друзі Аддісона, Набота і Телії, чоловік і дружина, які служили з ним в Анаа, вирішили повернутися до Тубуай, де Телії любили як духовного вчителя інші жінки Церкви. Бенджамін планував залишитися на островах, щоб керувати місією[36].

Коли тихоокеанські святі дізналися, що Аддісон невдовзі поїде, вони просили його швидко повертатися і привезти з собою більше місіонерів. Оскільки Аддісон вже запланував повернутися на острови з Луїзою та своїми дочками, якщо вони були досі живі, він охоче погодився[37].

Коли в Уінтер-Квортерз запанувала холодніша погода, Бригам часто молився, щоб дізнатися, як підготувати Церкву до подорожі за Скелясті гори. Провівши майже рік у дорозі, він усвідомив, що належна організація й оснащення святих у підготовці до майбутньої подорожі мали життєво важливе значення для успіху. Але невдача за невдачею також показали йому наскільки важливо було покладатися на Господа і прислухатися до Його скерування. Як і в дні Джозефа, лише Господь міг керувати Своєю Церквою.

Невдовзі після початку нового року Бригам відчув, що Господь відкрив його розум для отримання нового світла і знання. На зборах з вищою радою та Дванадцятьма, 14 січня 1847 року, він почав записувати одкровення від Господа святим. Перед тим, як Бригам пішов спати, Господь дав йому подальші інструкції щодо майбутньої подорожі. Отримавши незакінчене одкровення, Бригам продовжував записувати інструкції Господа для святих[39].

Наступного дня Бригам представив одкровення Дванадцятьом. У цьому одкровенні, яке називалося "Слово і воля Господа", наголошувалося на необхідності організувати святих у загони під скеруванням апостолів. В одкровенні Господь наказав святим забезпечувати свої власні потреби, а також працювати разом під час своєї подорожі, наглядаючи за вдовами, сиротами і сім'ями членів Мормонського батальйону.

"Нехай кожна людина використає увесь свій вплив і майно, щоб переселити цих людей на те місце, де Господь розмістить кіл Сіону,—говорилося в одкровенні.—І якщо ви зробите це з чистим серцем, у всій вірності, ви будете благословенні"[40].

Господь також наказав Своєму народу покаятися і смирити себе, ставитися одне до одного з добротою і припинити пияцтво та вживання недобрих слів під час спілкування. Його слова були представлені як завіт, скеровуючи святих "ходит[и] в усіх обрядах", дотримуючись обіцянь, зроблених у храмі в Нау[41].

"Я є Господь Бог ваш, саме Бог ваших батьків, Бог Авраама, Ісака і Якова,—проголосив Він.— Я є Той, Хто вивів дітей Ізраїля з землі Єгипту; і Мою руку простерто в останні дні".

Як і давні ізраїльтяни, святі мали прославляти Господа і прикликати Його ім'я у важкі часи. Вони мали співати і танцювати з молитвою подяки у своїх серцях. Вони мали не боятися майбутнього, але довіряти Йому і зносити свої страждання.

"Мій народ має бути випробуваним у всьому,—сказав Господь,—щоб йому приготуватися до отримання слави, яку Я маю для нього, саме слави Сіону"[42].

Решту зими апостоли продовжували прагнути отримати одкровення, готуючись відправляти загони з фургонами через Скелясті гори. Під їхнім провідництвом маленький загін мав залишити Уінтер-Квортерз весною, перетнути гори і заснувати нове місце збирання для святих. Для того, щоб виконати наказ Господа і здійснити пророцтво, вони мали підняти прапор

народам і почати працювати над храмом. Більші загони, які складалися в основному з сімей, невдовзі мали приєднатися до них, щоб у своїй подорожі виконати "Слово і волю Господа"[48].

Перед тим, як вийти з Наву, Кворум дванадцятьох і рада п'ятидесяти обдумували, де їм поселитися: в Солт-Лейкській долині чи в долині Беар-Рівер на півночі. Обидві долини були на дальньому краю Скелястих гір, і їхні описання були багатообіцяючими[49]. Бригам побачив у видінні місце, де мали поселитися святі, але у нього було лише загальне уявлення про те, де його знайти. Та він молився, аби Бог скеровував його і допомагав першому загону просуватися до належного місця збирання Церкви[50].

Вдень, 16 квітня 1847 року, під холодним і похмурим небом почав свою подорож перший загін. "Наша мета—відкрити шлях для спасіння чесних серцем з усіх народів або пожертвувати всім, виконуючи наш обов'язок,— проголосили апостоли у прощальному листі святим, які перебували в Уінтер-Квортерз.— В ім'я Бога Ізраїлевого ми готові перемогти або померти в цих зусиллях"[53]. ■

Аби прочитати решту цього розділу, будь-ласка, зайдіть на сайт saints.ChurchofJesusChrist.org або знайдіть цифрову версію цієї статті у додатку Євангельська бібліотека чи на liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Слово Тема *у посиланнях вказує на додаткову інформацію на сайті saints.ChurchofJesusChrist.org.*

ПОСИЛАННЯ

28. James Whitehead to Brigham Young, Aug. 18, 1846, Brigham Young Office Files, CHL; George Alley to Joseph Alley, Jan. 26, 1847, George Alley, Letters, CHL; Mace, Autobiography, 138–145; "Articles of Accommodation Treaty Agreement", Sept. 16, 1846, Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; Bullock, Journal, Sept. 1846; Historical Department, Journal History of the Church, Sept. 18, 1846; Leonard, *Nauvoo,* 606–616.
29. Historian's Office, History of the Church, volume 16, Sept. 24 та 27, 1846, 49, 51; Brigham Young to "the High Council at Council Point", Sept. 27, 1846, Brigham Young Office Files, CHL.
30. Historian's Office, History of the Church, volume 16, Sept. 14, 1846, 34; Sept. 27, 1846, 52; Oct. 5, 1846, 7–8; Oct. 6, 1846, 11.
31. Bullock, Journal, Oct. 9, 1846; Historian's Office, History of the Church, volume 16, Oct. 5 та 9, 1846, 7–8, 14–15.
32. Society Islands Conference Report, Sept. 24, 1846, in Historian's Office, Minutes and Reports (local units), CHL; Addison Pratt, Journal, Feb. 3, 1846; Sept. 24, 1846; Nov. 1850. У своєму записі у щоденнику в листопаді 1850 року Аддісон, здається, неправильно записав дату проведення конференції. **Тема:** Французька Полінезія
33. Addison Pratt, Journal, Mar. 5, 1846; Apr. 17, 1846; Nov. 14, 1846; Woodruff, Journal, Nov. 26, 1844.
34. Grouard, Journal, 145; див. також Addison Pratt, Journal, Feb. 6, 1847.
35. Addison Pratt, Journal, Nov. 7, 1846.
36. Addison Pratt, Journal, Mar. 13 and 17, 1846; Nov. 14 and 17, 1846; Jan. 9, 1847; Addison Pratt to "My Dear Family", Jan. 6, 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; Grouard, Journal, 165–166.
37. Grouard, Journal, 172; Addison Pratt, Journal, Nov. 1850; Addison Pratt to "My Dear Family", Jan. 6, 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; див. також Addison Pratt, Journal, Jan. 13, 1847.
39. Historian's Office, History of the Church, volume 17, Jan. 14, 1847, 18–19; Willard Richards, Journal, Jan. 14, 1847; див. також Bennett, *Mormons at the Missouri,* 148–157. **Тема:** Бригам Янг
40. Учення і Завіти 136:1–11 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL); Historian's Office, History of the Church, volume 17, Jan. 15, 1847, 19.
41. Учення і Завіти 136:4, 8, 19, 23–27, 32 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL).
42. Учення і Завіти 136:17, 21–22, 28–31 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL); див. також Вихід 2:23–25; 4:31; 6:6–7; 15:1.
48. Woodruff, Journal, Sept. 4, 1847; Historian's Office, History of the Church, volume 17, Mar. 6 and 21, 1847, 65–66, 72; Lee, Journal, Feb. 15 and 27, 1847; Council of the Twelve Apostles to "the Brethren at Winter Qarters", Apr. 16, 1847, Brigham Young Office Files, CHL; див. також Учення і Завіти 136 (Revelation, Jan. 14, 1847, Revelations Collection, CHL).
49. Council of Fifty, "Record", Sept. 9, 1845, and Jan. 11, 1846, in *JSP,* CFM:472, 513.
50. Lee, Journal, Jan. 13, 1846, 79; George A. Smith, in *Journal of Discourses,* June 20, 1869, 13:85; Council of the Twelve Apostles to "the Brethren at Winter Quarters", Apr. 16, 1846, Brigham Young Office Files, CHL; Norton, Reminiscence and Journal, July 28, 1847; Erastus Snow, in *Journal of Discourses,* Sept. 14, 1873, 16:207; див. також Thomas Bullock to Henrietta Rushton Bullock, June 9, 1847, Henrietta R. Bullock Collection, CHL.
53. Woodruff, Journal, Apr. 14–16, 1847; Clayton, Diary, Apr. 16, 1847; Council of the Twelve Apostles to "the Brethren at Winter Quarters", Apr. 16, 1847, Brigham Young Office Files, CHL.

Старійшина Еділсон де Паула Перрелла
Сімдесятник

Отримати і зрозуміти скерування з небес

Бог хоче надати нам скерування, але нам необхідні бажання й готовність отримати його.

Нам, молодим місіонерам у центрі підготовки місіонерів у Бразилії, призначили день, коли разом з напарниками ми мали вийти на вулиці Сан-Паулу, щоб запрошувати людей послухати місіонерські уроки. Через кілька годин ми повернулися до ЦПМ і провели збори свідчень.

Багато місіонерів розповідало про отримані спонукання піти на конкретну вулицю або підійти до певної людини. Такі історії здавалися мені дивовижними. Однак, оскільки в мене не було подібного досвіду, я думав, що, мабуть, я не є достатньо хорошим або достатньо підготовленим, щоб стати місіонером.

Відчуваючи збентеження, я звернувся по допомогу до керівників ЦПМ. Вони допомогли мені зрозуміти, що Бог *дійсно* готовий надавати нам настанови через Святого Духа, і в той час як мій досвід може відрізнятися від досвіду інших людей, мені все ж потрібно бути гідним скерування від Духа. Так само, як радіо потрібно налаштовувати на певну станцію або смартфон під'єднувати до Інтернету, ми повинні бути налаштовані й під'єднані, аби отримати те, що Святий Дух нам повідомляє.

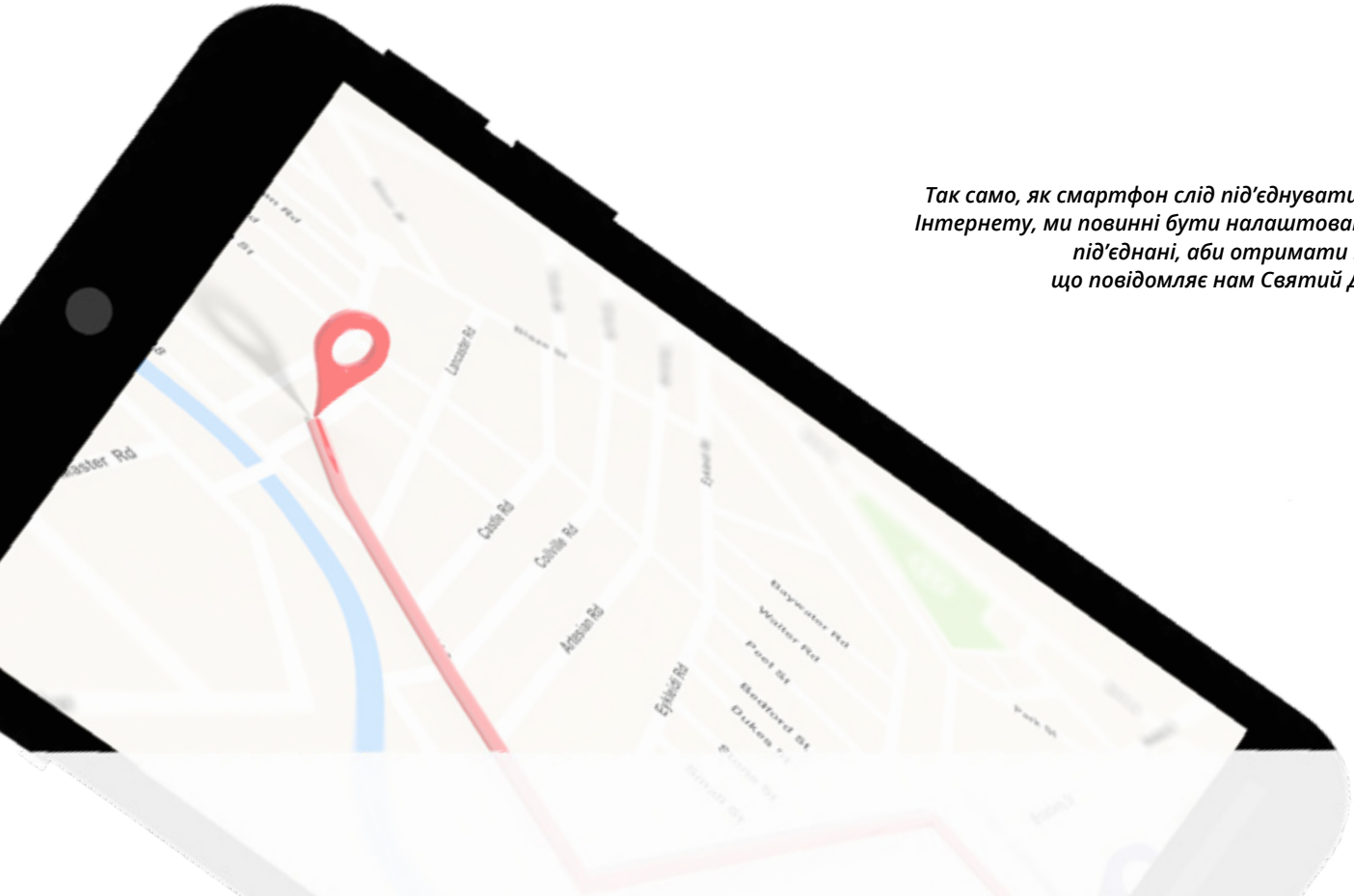

Так само, як смартфон слід під'єднувати до Інтернету, ми повинні бути налаштовані й під'єднані, аби отримати те, що повідомляє нам Святий Дух.

Духовне виживання

Президент Рассел М. Нельсон звернувся з таким застереженням: "В майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа"[1].

Він закликав нас "сягнути вище [наших] теперішніх духовних здібностей отримувати особисте одкровення, бо Господь пообіцяв: "Якщо ти [шукатимеш], ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне" [Учення і Завіти 42:61]"[2].

Господь сподівається, що під час свого земного життя ми будемо "робити багато чого за своєю власною вільною волею, і вершити багато праведності" (Учення і Завіти 58:27). Однак дещо ми можемо здійснити лише з допомогою небес. Святий Дух відкриє нам, що необхідно робити, аби встояти—і рухатися вперед—на шляху до щастя у цьому житті й успадкувати вічне життя. "Бо ось, знову я кажу вам, якщо ви ввійдете цим шляхом, і отримаєте Святого Духа, це покаже вам усе, що вам слід робити" (2 Нефій 32:45).

Господній взірець

У Писаннях пояснюється, як Господь дає нам особисте одкровення: "Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці" (Учення і Завіти 8:2).

Господь також каже нам: "Поклади довіру свою на Того Духа, Який веде чинити добре" (Учення і Завіти 11:12). Іноді Дух вестиме нас чинити добрі справи, впливаючи на думки, посилаючи ідеї, послідовність ідей, відчуття утриматися від чогось або почати щось робити, прозорливість або розуміння, сприйняття того, чого б ми не засвоїли, покладаючись на власні здібності, згадування забутих знань тощо[3].

З Послання до Галатів 5:22--23 ми дізнаємося, що Святий Дух часто спілкується через почуття й емоції, такі як любов, радість, мир, довготерпіння, м'якість, доброта, віра, лагідність і поміркованість. Допомога, яку ми отримуємо від Святого Духа, часто надходить як спеціальні настанови для наших конкретних потреб; втім пам'ятайте, таке скерування вестиме вас до добрих вчинків (див. Мороній 7:13) і завжди буде в гармонії з ученнями сучасних пророків і Святим Письмом.

Отримуйте і розумійте

Можливо, одним з найбільших випробувань, які перед нами постають у земному житті, є знання того, як отримати, розпізнати спонукання і скерування Святого Духа і діяти відповідно до них. Наступні уроки можуть нам допомогти:

Урок 1: Господь бажає надати нам особисте одкровення, але нам потрібно бути готовими його отримати.

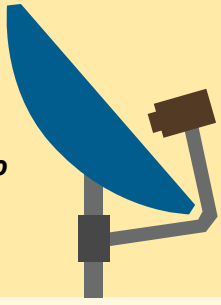

"Однє з того, що Дух постійно давав мені розуміти з того часу, як я отримав нове покликання бути Президентом Церкви,—сказав Президент Нельсон,—це те, як сильно Господь бажає відкривати Свій розум і волю. Привілей отримувати одкровення є найвеличнішим з дарів Бога Його дітям"[4].

У ЦПМ я зрозумів, що мені необхідно бути готовим до отримання усього, що Господь хоче мені послати—згідно з Його розкладом і у Його спосіб. Я зрозумів, що перешкоди можуть спричиняти відволікання, внаслідок чого ми не будемо спроможні зрозуміти, коли Господь до нас промовляє, або уважно слухати послання, яке Він хоче, щоб ми почули.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Якщо ми хочемо мати Святого Духа в нашому житті й запрошуємо Його та навчаємося швидко дослухатися до простих спонукань, ми також зможемо заблокувати відволікаючий гамір світу й чітко зосередитися на спонуканнях Святого Духа"[5].

Урок 2: Нам потрібно навчатися й вивчати, як діє мова Духа.

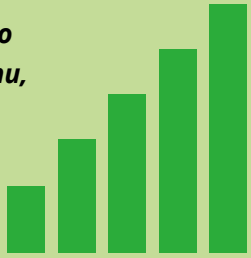

Старійшина Рональд А. Разбанд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Найчастіше Дух спілкується через відчуття. Ви відчуваєте Його у словах, які знайомі вам, які мають сенс для вас, які "спонукають вас". …

Ці відчуття є ніжними, спонукають до дій: щось зробити, щось сказати, відреагувати певним чином"[6].

Навчання того, як отримувати одкровення від Святого Духа, можна порівняти з вивченням мови. Спочатку ми розуміємо трохи, можливо, майже нічого. Однак, продовжуючи докладати зусилля, ми розуміємо по кілька слів, потім речень, а потім і цілі думки. Згодом ми помічаємо, що розуміємо сказане. Щоб вивчити мову Духа, ми повинні:

- Мати бажання навчатися.
- Навчатися з Писань і слів сучасних пророків, як отримувати одкровення.
- Бути уважними до духовних відчуттів.
- Просити Бога послати скерування через Святого Духа.
- Бути готовими отримувати надані настанови—не відкидати й не ставитися до них легковажно.
- Діяти за спонуканнями.
- Щиро прагнути отримання додаткового скерування.

Урок 3: Небесний Батько має власний спосіб і час надання для нас одкровень.

Цей урок включає три принципи:

1. *Бог може й буде казати нам, що робити, аби розвиватися.* Робота нашого Небесного Батька полягає в тому, щоб допомогти нам здобути вічне життя (див. Мойсей 1:39). "[Він] дбає не лише про наше втішення, але й, навіть ще більше—про наш подальший розвиток",—сказав Президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві[7].

   Це означає, що Небесному Батькові не байдуже, які кроки ми робимо тут, на землі. Він знає, які рішення ми повинні приймати і які дії робити, щоб ми "могли стати синами [і дочками] Бога" (Мороній 7:48). "Більше, ніж ви навіть можете уявити, Він бажає, аби ви досягли своєї долі—повернулися до вашої божественної домівки з честю",—сказав старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів[8].
2. *Іноді ми не розуміємо причини надання небесних настанов.* Бог час від часу надає нам такі настанови, яких ми не очікували. Я пам'ятаю, як сидів на причасних зборах, і в цей час у розумі виникла чітка думка. Та настанова прийшла не у вигляді голосу або нашіптування, але у вигляді чіткої думки про те, що слід зробити. Я не сподівався отримати таку настанову під час причасних зборів.

   Я звернувся до дружини і розповів про щойно отримане спонукання. Вона зазначила, що мені слід до нього дослухатися, хоча ми й не розуміємо причини такої настанови.

   Ми виконали ту настанову і з часом отримали кілька доказів того, що отримане скерування принесло нам більший спокій і запевнення, що ми залишаємося на нашому шляху зростання.
3. *Ми повинні з готовністю виконувати Божу волю.* У своїй досконалій мудрості Бог знає, що для нас є найкращим. Він, з огляду на Божественне бачення, показує нам кращий шлях. Однак часто для нас це є труднією. У цьому, як і в усьому іншому, Господь Ісус Христос є нашим досконалим взірцем. Він перетворив Батькову волю на Свою власну. Коли Спаситель страждав за наші гріхи, Він молився: "Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,—не як Я хочу, а як Ти" (Матвій 26:39).

   Ми також повинні з готовністю слухатися Божої волі, а не діяти за власними бажаннями. Якщо ми приймаємо Його волю і виконуємо її, то готуємо себе до отримання подальшого скерування. Старійшина Беднар навчав, що, "шануючи наші завіти і дотримуючись заповідей, завжди прагнучи постійно чинити добро і ставати кращими, ми можемо йти з впевненістю в тому, що Бог скеровуватиме наш поступ"[9].

Отримання допомоги з небес

Наш вічний розвиток залежить від отримання особистого скерування від Святого Духа. Тож нехай кожен з нас виконає пораду Президента Нельсона прагнути отримання одкровення для свого життя. Якщо ми віримо й довіряємо тому, що Бог хоче послати нам скерування через Святого Духа, тоді, щиро зосередивши своє життя на отриманні допомоги з небес, ми отримаємо необхідне скерування. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона,*, трав. 2018, с. 96.
2. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", с. 95.
3. Див. Девід А. Беднар, "Дух одкровення", *Ліягона,* трав. 2011, сс. 87–90.
4. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", с. 94.
5. Девід А. Беднар, "Receiving, Recognizing, and Responding to the Promptings of the Holy Ghost" (Ricks College Devotional, Aug. 31, 1999).
6. Рональд А. Разбанд, "Хай нас Дух Святий веде", *Ліягона,* трав. 2017, с. 94.
7. Генрі Б. Айрінг, "Заставляю вам мир", *Ліягона,* трав. 2017, с. 17.
8. Дітер Ф. Ухтдорф, "Радісно жити за євангелією", *Ліягона,* лист. 2014, с. 123.
9. Девід А. Беднар, "Дух одкровення", с. 90.

Крок за кроком

***Слово** досконалість* може лякати, особливо, коли ми ставимо його за стандарт для себе, таких недосконалих. Я маю на увазі, що кожен спотикається і шкодує про помилки. Часто ці шкодування можуть допомогти нам зробити необхідні зміни, але якщо ми зациклюємося на потребі робити щось краще і краще, ті думки можуть знесилювати. У цій статті на с. 44 Натан допомагає нам зрозуміти, чим насправді є досконалість і як ми можемо її досягати праведним життя, роблячи крок за кроком.

Часто може здаватися, що ми самотні в нашій боротьбі за покращення, але це не так! Небесний Батько та Ісус Христос допомагають кожному з нас. Якщо вам коли-небудь здавалося, що ви недостатньо хороші, прочитайте статтю Джоелле на с. 42 про те, як розуміння Спасителевої Спокути допомогло їй подолати в собі перфекціонізм.

Часто через перфекціонізм ми можемо зациклюватися, наприклад, на чистоті, як це було з Ембер, або на євангельських аспектах, як це було з Аароном, коли він намагався бути чоловіком від Бога (обидві статті лише в цифровому форматі). Але, як зрозуміли ці молоді люди, можна відчувати Духа і бути чоловіком або жінкою від Бога, навіть якщо ви недосконалі.

Хочете більше хороших новин? Наказ "отже, будьте досконалі" (Матвій 5:48) насправді може не означати того, що, на вашу думку, він означає. Прочитайте статтю Девіда, яка існує лише в цифровому форматі, аби дізнатися, які кроки допоможуть у подоланні перфекціонізму.

Намагаючись покращуватися, не забувайте, що Господь хоче, аби ми відчували натхнення і піднесення, а не пригніченість. Ми можемо бути надто вимогливими до себе (див. мою статтю лише в цифровому форматі), і нам слід не забувати по-доброму ставитися до себе на шляху до вдосконалення.

Зосередьтеся на Небесному Батькові та Спасителеві. Вони знають вашу божественну цінність і з часом можуть допомогти досягнути більшого, ніж ви навіть сподівалися. Крок за кроком.

Щиро ваша,
Хезер Клерідж

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

НАЙКРАЩА ПОРАДА …

Доросла молодь ділиться своїми найкращими порадами щодо подолання перфекціонізму.

"Я даю собі таку пораду: я тут, щоб навчитися зосереджуватися на тому, що є важливим, аби повернутися до Нього".
—Паола Варгас, Акваскальєнтес, Мексика

"Досконалим людям не потрібен Спаситель. Бог дає нам слабкості, щоб ми могли покладатися на Христа".
—Маккена Кларк, шт. Вірджинія, США

"У церкві я дізнався, що досконалість приходить не у цьому житті, а в наступному. Спаситель є для нас досконалим взірцем. Ідіть за ним у цьому житті, щоб ви могли стати одного дня досконалими".
—Венелла Вакапаллі, Андра Прадеш, Індія

Яку найкращу пораду ви отримували стосовно прощення? Надсилайте свої відповіді на сайт **liahona.ChurchofJesusChrist.org** *до 30 вересня 2019 року.*

ПОДІЛІТЬСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

ПРО АВТОРІВ РУБРИКИ "ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ"

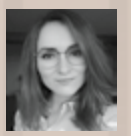

Джоелле Спійкерман любить сміятися та усміхатися, і вона часто перебуває в надзвичайному захваті від життя. Вона любить євангелію, дітей та музику і зараз навчається на вчительку початкової школи. Серед її цілей—ділитися світлом з людьми навколо себе.

Натан Рід виріс у Тасманії, Австралія. Він здобув ступінь бакалавра з економічного аналізу і зараз працює в урядовій організації. Крім роботи й викладання в семінарії у своєму приході, йому подобається брати участь у місцевих постановках мюзиклів та читати хороші книги.

Хезер Уайт Клерідж була дитиною, яка спала з оберемком книг під подушкою, тож зрозуміло, що вона стала редактором. Вона жила у всіх частинах США, розвиваючи різні навички (наприклад, оволодівала тевквондо і мистецтвом створення вітражів). Її улюблена пора року—осінь, переважно тому, що можна стрибати у хрустке листя.

Ембер Вестон—мама чотирьох дітей, яка присвячує себе їхньому вихованню. Її улюблена людина—її чоловік, а улюблене хоббі—ведення систематизованого щоденника. Вона носить свій щоденник із собою повсюди, де б не була, щоб записувати всі прекрасні (і не дуже прекрасні) миті, які життя приносить їй.

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

42 **Я не досконала, … однак**
Джоелле Спійкерман

44 **Перфекціонізм: небезпечна гра під назвою "Знайди відмінність"**
Натан Рід

48 **Досконалі у Христі**

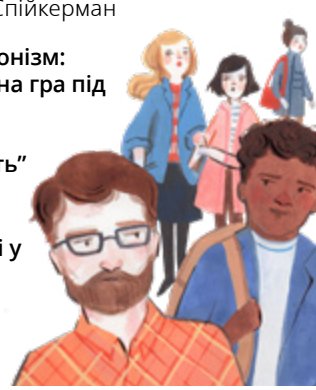

ЛИШЕ В ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Ми надто вимогливі до себе
Хезер Уайт Клерідж

Чи можу я відчувати Духа, якщо в моєму домі безлад?
Ембер Вестон

Навіть зі своїми недоліками ви можете бути справжнім чоловіком або справжньою жінкою від Бога
Аарон Вільямс

Ви: незакінчений проект
Девід Діксон

Шукайте ці статті та інше:
- На сайті **liahona.ChurchofJesusChrist.org**
- У рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком "Доросла молодь" в Євангельській бібліотеці)
- На **facebook.com/liahona**

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Я не досконала, … однак

Боротьба з перфекціонізмом допомогла мені краще зрозуміти Спасителеву Спокуту.

Джоелле Спійкерман

У книзі 3 Нефій 12:48 Ісус навчає: “Отже, Я б хотів, щоб ви були досконалими, саме яким є Я, або Яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах”. Цей вірш з Писань завжди справляв на мене сильне враження, бо я боролася з перфекціонізмом усе своє життя. І яким би чудовим не було бажання робити все якнайкраще, перфекціонізм може завдавати великої шкоди. Довгий час, коли я припускалася помилки або навіть коли досягала успіху, у мене ніколи не було відчуття, що я достатньо хороша людина.

Вимагати надто багато від себе

Я завжди була дуже вимогливою до себе, особливо в старших класах школи. І часто я почувалася невдахою, бо намагалася одночасно зробити так багато справ, аби довести, що я достатньо хороша. Одного року я вирішила навчатися бальних танців, брати уроки музики і грати в ансамблі. Я думала, що мені потрібно робити все можливе, аби розвивати і вдосконалювати свої таланти. Але в певний момент мені довелося від усього відмовитися, бо через надмірне навантаження я більше не могла з цим справлятися. Я була дуже вимогливою до себе. Я почувалася невдахою, а провал був серед моїх найбільших страхів.

Я знаю, що не єдина, хто намагається подолати перфекціонізм. Є багато людей, які намагаються кожного дня робити все якнайкраще і занепадають духом, коли не виконують усього досконало. Але, якими б не були наші зусилля, ніхто на землі ще не був повністю досконалим. То як же ми можемо прагнути досконалості, якщо всі зусилля здаються марними? Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дає відповідь: “Будьте досконалі—зрештою”[1].

Бажання бути досконалим є хорошим, але воно може стати негативним, якщо ми дозволимо йому поглинути нас. Беручи до уваги все, що це життя вимагає у фізичному, розумовому, емоційному й навіть духовному аспектах, важливо, щоб ми не виснажилися, присвятивши всі свої сили винятково вдосконаленню. І ще більш важливо думати про те, що Небесний Батько просить від нас. Він не хоче, щоб ми витратили всі свої сили, роблячи надто багато.

У книзі Учення і Завіти 10:4 Господь навчав: “Не біжи швидше

й не працюй більше, ніж маєш сили й засобів, наданих тобі, щоб ти зміг перекладати; але будь старанним до кінця". Ми можемо застосувати це до свого життя. Небесний Батько хоче, щоб ми були щасливі, і ми будемо, якщо робитимемо те, що Він наказує нам робити, найкращим чином. Навіть якщо наші зусилля ще не зовсім досконалі.

Досконаліть означає "завершеність"

Слово *досконалий* походить від латинського слова *perficere,* яке розбивається на такі частини: *per-* ("повністю") і *facere* ("робити"). Тож досконаліть насправді означає "завершеність". І ми не можемо бути завершеними без Ісуса Христа (див. Мороній 10:30). Я думаю, що багато з нас вважає, що ми недостатньо хороші. Так і є! Тобто, ми не є такими без Христа. Як сказав Аммон: "Я знаю, що я ніщо; щодо моєї сили я слабкий; отже, я не буду вихвалятися собою, але я буду хвалитися моїм Богом, бо в Його силі я можу зробити все" (Алма 26:12).

З Ісусом Христом ми завжди можемо намагатися ставати кращими, навіть настільки, щоб стати одного дня досконалими і завершеними, бо Він залагодить наші недосконалості. "Так, прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, і якщо ви відринете від себе всю безбожність і любитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі" (Мороній 10:32).

З роками я зрозуміла, що не до кінця розуміла значення Спасителевої Спокути для мене. Я думала, що маю бути бездоганною тут, на землі, і що я самотужки мала вирішити, як справитися з цим завданням. Але тепер я знаю, що ніколи не самотня. Якщо ми намагаємося зосередитися на Ісусі Христі й зберігати Його в своєму серці, наші слабкості перетворяться на силу—таким самим чином, як змінилися мої зусилля з подолання перфекціонізму. Я знаю, що недосконала. Однак Христос може допомогти нам подолати наші слабкості, гріхи, труднощі або страхи. Він розуміє нас і знає, як допомогти. Я сподіваюся, що всі ми відчуємо на собі Його безмежну любов. І зрозуміємо, що хоча ми зараз недосконалі, проте, якщо будемо намагатися йти за Ним, то одного дня станемо такими. ■

Автор живе в Нідерландах.

ПОСИЛАННЯ

1. Джеффрі Р. Холланд, "Отож, будьте досконалі—зрештою", *Ліягона,* лист. 2017, с. 40.

Перфекціонізм:

НЕБЕЗПЕЧНА ГРА ПІД НАЗВОЮ “ЗНАЙДИ ВІДМІННІСТЬ”

Бувають часи, коли нам всім здається, що ми не відповідаємо міркам. Але слід переконатися, що ми застосовуємо правильні мірки.

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕЛСІ ГАРРІТІ РАЙЛІ

Натан Рід

Коли я був молодшим, мені подобалося грати у гру “Знайди відмінність”, яка була в нашій місцевій газеті. Два майже однакові малюнки були розміщені поруч. Складність полягала в тому, щоб знайти найменші відмінності між малюнками. Якщо ви досить уважно придивлялися до окремих елементів малюнка, то могли успішно знайти більшість, якщо не всі відмінності. Мета цієї вправи полягала не в тому, щоб оцінити зображення, і не в тому, щоб доповнити другий малюнок. Метою був сам пошук недосконалості в незавершеній копії першого малюнка.

Поширеним випробуванням дорослої молоді є почуття того, що ми не відповідаємо міркам норми, яку ми самі для себе уявили. Ми все більше й більше порівнюємо себе з іншими й бачимо, що хтось починає успішну кар’єру, інший отримує високі оцінки в навчанні, ще в когось більше коло друзів, а є й такі, кого ми вважаємо добрішими, мудрішими, щедрішими і люб’язнішими за себе. А до того ж вони ще й молодші від нас! Звичайно, легко грати в гру “Знайди відмінність” між собою й людьми навколо нас, і, безсумнівно, ми можемо скласти довгий перелік причин, чому інші люди “кращі” за нас.

Такий спосіб мислення є особливо небезпечним, якщо ми вважаємо, що наша самоцінність визначається досягненнями, якостями або накопиченням земних багатств. Більше того, наша гра “Знайди відмінність” рідко підкреслює сильні сторони й риси характеру, подібні до Христових, які ми розвинули в житті, й замовчує фундаментальну істину, що всі ми маємо потенціал бути досконалими, як Христос, … одного дня. Коли Спаситель проголосив: “бу[дьте] досконалими, саме яким є Я, або Яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах” (3 Нефій12:48), я впевнений, що Він хотів, аби ми дивилися вгору, й дав нам надію; зрештою, Його запрошення є не лише закликом до покаяння, але й виявом впевненості в нас: ми можемо досягнути того, що Він просить зробити. Великою трудністю для нас є здатність піднятися над схильністю тілесної людини до заздрості, образи, розпачу й сумнівів, замість того, щоб обирати смирення, покаяння, віру й надію.

Праведні зараз, досконалі—потім

Частково подолання негативного “перфекціонізму”, до якого спонукає супротивник, полягає в розумінні того, чим насправді є досконалість. У виступі Президента Рассела М. Нельсона на тему досконалості він пояснив, що початкове значення грецького слова *досконалий* в Матвій 5:48 означає “довершений”[1]. Ніхто з нас не буде “довершеним” у цьому земному житті; довершеність досягнеться у вічностях.

Хоча досконалість нам здається недосяжною, втім ми можемо робити кроки до досконалості: наприклад, коли ми платимо повну десятину, то виконуємо цю заповідь *довершено*. Коли ми щодня молимося, то бачимо, що

ми *досконалі,* прийнявши рішення молитися кожного дня. Кожен крок на шляху до досконалості (також відомий, як шлях завітів) має на меті приносити нам радість. Регулярні особисті перевірки будуть для нас підтвердженням, що ми просуваємося вперед і що наш Батько задоволений духовним аспектом нашого життя.

Праведність і досконалість не є синонімами. У той час як досконалість є результатом, праведність—це модель віри й покаяння, яку ми обираємо щодня. Якщо досконалість є метою, тоді завіти є нашим паспортом, а праведність—кроками на нашому шляху. Якщо таким є наше бачення досконалості, тоді ми можемо сподіватися хорошого майбутнього, терпляче й наполегливо втілюючи модель праведності.

Очікуйте невдачі, любіть покаяння

Нещодавно я розмірковував над висловлюванням старійшини Лінна Г. Роббінса, сімдесятника: "Покаяння не є [Божим] запасним планом в разі нашої невдачі. Покаяння *є* Його планом, згідно зі знанням того, що ми зазнаємо невдачі"[2]. Це життя є випробувальним періодом, даним нам, щоб підготуватися до вічності. Покаяння готує нас, змінюючи погляд на себе і наближає до Бога й Спасителя. Мабуть щодня нам слід очікувати невдач і помилок; це не повинно бути несподіванкою і не повинно викликати розпач. У дійсності, нам слід радіти, коли ми усвідомлюємо свої недоліки чи помилки, оскільки у нас є можливість співпрацювати з Христом у перетворенні слабкостей на силу.

Тож у той час як досконалість є метою, шлях, яким ми йдемо, передбачає покаяння і просування вперед кожного дня з усмішкою на обличчі та вдячністю в серці.

Дивіться на Христа

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Те, чого ми наполегливо бажаємо, з часом перетвориться на те, якими ми станемо і що отримаємо у вічності"[3]. Наші щоденні рішення визначають, ким ми станемо. Якщо бажання нашого серця—стати такими, як Спаситель, і нашою мотивацією буде любов до Нього, тоді наші рішення відображатимуть те бажання й ми змінимося.

Коли ми стикаємося з перепонами, коли ми робимо помилки і коли піддаємося спокусі, ми можемо

або відвернутися від Христа, або дивитися на Христа з вірою, надією, терпінням, скрушеним серцем і упокореним духом. Рішення або відповідь на наші складні обставини завжди знаходяться в Христі та Його євангелії. Коли ми дивимося на Христа, Він буде навчати і змінювати нас.

Багато життєвих випробувань діляться на дві категорії: ті, які ми подолаємо в цьому житті, й ті, які ми подолаємо в наступному житті. Можливо, це інвалідність, депресія і занепокоєння або постійна спокуса. Христос має силу зцілити нас. Він має силу змінити нас. Якщо ми обираємо смирення, то приймаємо Господній розпорядок подій і Його волю, а якщо ми активно прагнемо Його допомоги і скерування, то знайдемо силу, божественне підбадьорення і мир.

Стережіться гордині

Супротивник ніколи не пропонує хороше рішення наших труднощів. Коли ми розуміємо свої помилки й слабкості, він заохочує нас приховувати їх від інших, бо нам хочеться здаватися якомога більш бездоганними. Це—вид гордині. Христос завжди пропонує хороші рішення для наших випробувань, однак це не робить ці рішення легкими. Наприклад, Господь пропонує нам довіряти Йому під час проповідування євангелії, в той час як Сатана каже нам, що нам не слід ділитися євангелією, оскільки ми не красномовні. Однак Господь обіцяє, що дасть нам слова "у ту саму мить" (Учення і Завіти 100:6). Дійсно, супротивник живить наші сумніви, в той час як Господь живить нашу віру.

Замість того, щоб розважатися грою "Знайди відмінність" і "Приховай слабкість", Христос хотів би, аби ми дивилися на Нього і долучилися до процесу "Зміни слабкість". В основі гордовитості лежить суперництво, втім життя ніколи не задумувалося, як змагання. Якщо ми обираємо Христа своїм прикладом, другом і підтримкою, ми можемо відкласти свої шкідливі порівняння й знаходити спокій на шляху до вдосконалення.

Пам'ятайте, що недосконалість і пов'язані з нею слабкості,—це спільне для всіх випробування в цьому житті. Якщо ми бачимо труднощі інших людей, то можемо бути позитивною силою, яка підніме їх на вищий рівень. Якщо ми бачимо успіхи інших людей, ми можемо щиро похвалити. Але ми не отримаємо жодної користі, намагаючись визначити, чи є наша праведність і успіх більшими або меншими в порівнянні з іншими людьми. Інші люди можуть не помічати нашої цінності, однак Бог помічає: для Нього всі ми маємо безкінечну цінність. Ми завжди будемо Його дітьми. Він любить нас безумовною любов'ю, і Він задоволений нашими праведними зусиллями стати такими, як Він.

Ісус Христос не є стороннім спостерігачем нашого життя. Він у ньому присутній, про все знає і працює над тим, щоб спасти нас і вести назад, до целестіального дому. Саме в Його силі ми можемо робити все і завдяки Йому немає нічого неможливого. У цьому житті, яке визначається недосконалістю, Господь є нашою надією і взірцем; Він не судитиме нас шляхом порівняння з нашими братами і сестрами. Він бачить наше серце й наповнить наші вітрила на безперервному шляху до довершеності. Діймо ж з вірою, каймося і дивімося на Христа з надією на Його обіцяння, що згодом усі ми можемо "вдосконалю[ватися] в Ньому" (Мороній 10:32). ■

Автор живе на Тасманії, Австралія.

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Perfection Pending", *Ensign*, Nov. 1995, 86.
2. Лінн Г. Роббінс, "До семидесяти раз по семи", *Ліягона,* трав. 2018, с. 22.
3. Neal A. Maxwell, "According to the Desire of [Our] Hearts", *Ensign,* Nov. 1996, 21.

Досконалі *в Христі*

**“Прийдіть до Христа,
і вдосконалюйтеся в Ньому”
(Мороній 10:32).**

“Досконалість … здобудуть усі, хто любить Його і виконує Його заповіді. … Це мета, заради якої нам і треба витерпіти все. Це вічне вдосконалення, яке Бог приготував для кожного з нас”.

—Президент Рассел М. Нельсон

(“Perfection Pending”, *Ensign,* Nov. 1995, 88)

ФОТОГРАФІЯ МАССІМО КРІСІОНЕ: В СЕРЕДИНІ ЦЕНТРУ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ РИМСЬКОГО ІТАЛІЙСЬКОГО ХРАМУ

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

ЧИМ НАСПРАВДІ Є ДОСКОНАЛІСТЬ?

Якщо ви боретеся з відчуттям того, що ви ніколи не будете достатньо хорошими, ці статті для вас.

с. 40

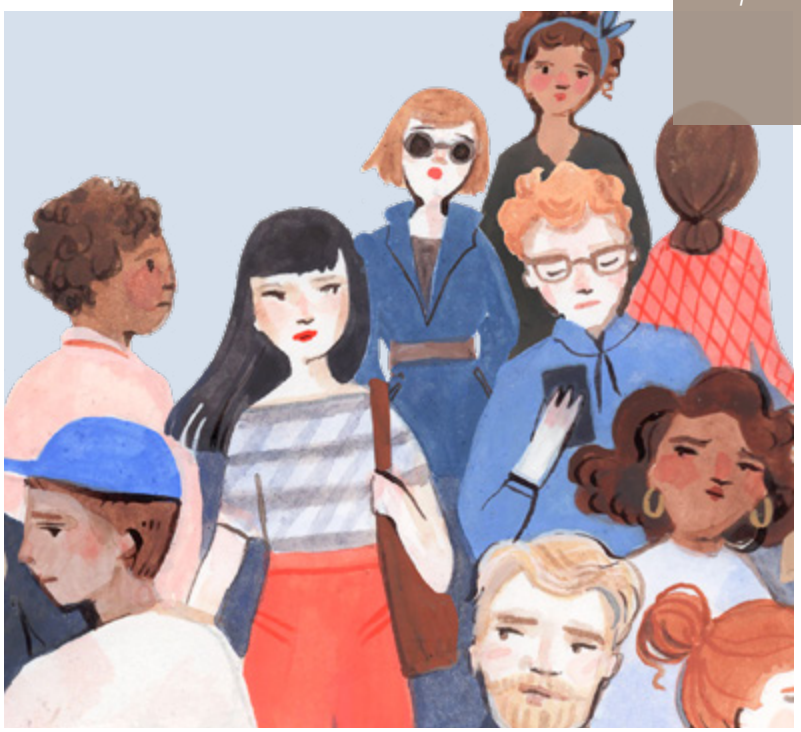

МОЛОДІ

СКОРИСТАЙТЕСЯ БЛОКНОТОМ КОНФЕРЕНЦІЇ, ЩО МІСТИТЬСЯ В НОМЕРІ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ, АБИ ГОТУВАТИСЯ, ПРИСЛУХАТИСЯ І НАВЧАТИСЯ З ВИСТУПІВ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

ДІТЯМ

ПОГРАЙТЕ В ЦЮ ГРУ ПІД ЧАС ПРОСЛУХОВУВАННЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ!

Д10

4 02186 09192 4
UKRAINIAN

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Вересень 2019

Розділ для дітей журналу *Ліягона*, видається Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Друг

Дізнайтеся про Церкву в **Росії!**

Див. сс. Д6--Д9

Президент Рассел М. Нельсон

Три способи знаходити спільну мову з іншими людьми

Ісус навчав людей, як знаходити спільну мову одне з одним.

Спосіб № 1: Любіть людей.

Ісус дав дві великі заповіді: перша—"люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою" (Матвій 22:37), і друга—"люби свого ближнього, як самого себе" (Матвій 22:39).

Заповіді любити Бога і любити свого ближнього—нероздільні. Люди насправді є братами і сестрами, бо Бог насправді є нашим Батьком.

Спосіб № 2: Прощайте їх.

Ісус навчав прощати всіх, щоб і "Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші" (Марк 11:25).

Спосіб № 3: Ставтеся до інших так, як ви хотіли б, щоб ставилися до вас.

Ісус навчав золотого правила: "Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви" (Матвій 7:12).

Легко зрозуміти, чому нам слід ставитися до інших так, як ми хотіли б, щоб ставилися до нас. Це тому, що кожен Божий син і кожна Божа донька є дорогоцінними (див. Матвій 25:40). ●

Адаптовано зі статті "Блаженні миротворці", Ліягона, *лист. 2002, сс. 39-42.*

Дотримуватися золотого правила в житті

Скільки монеток ви зможете знайти? Розфарбуйте їх золотистим або жовтим кольором.

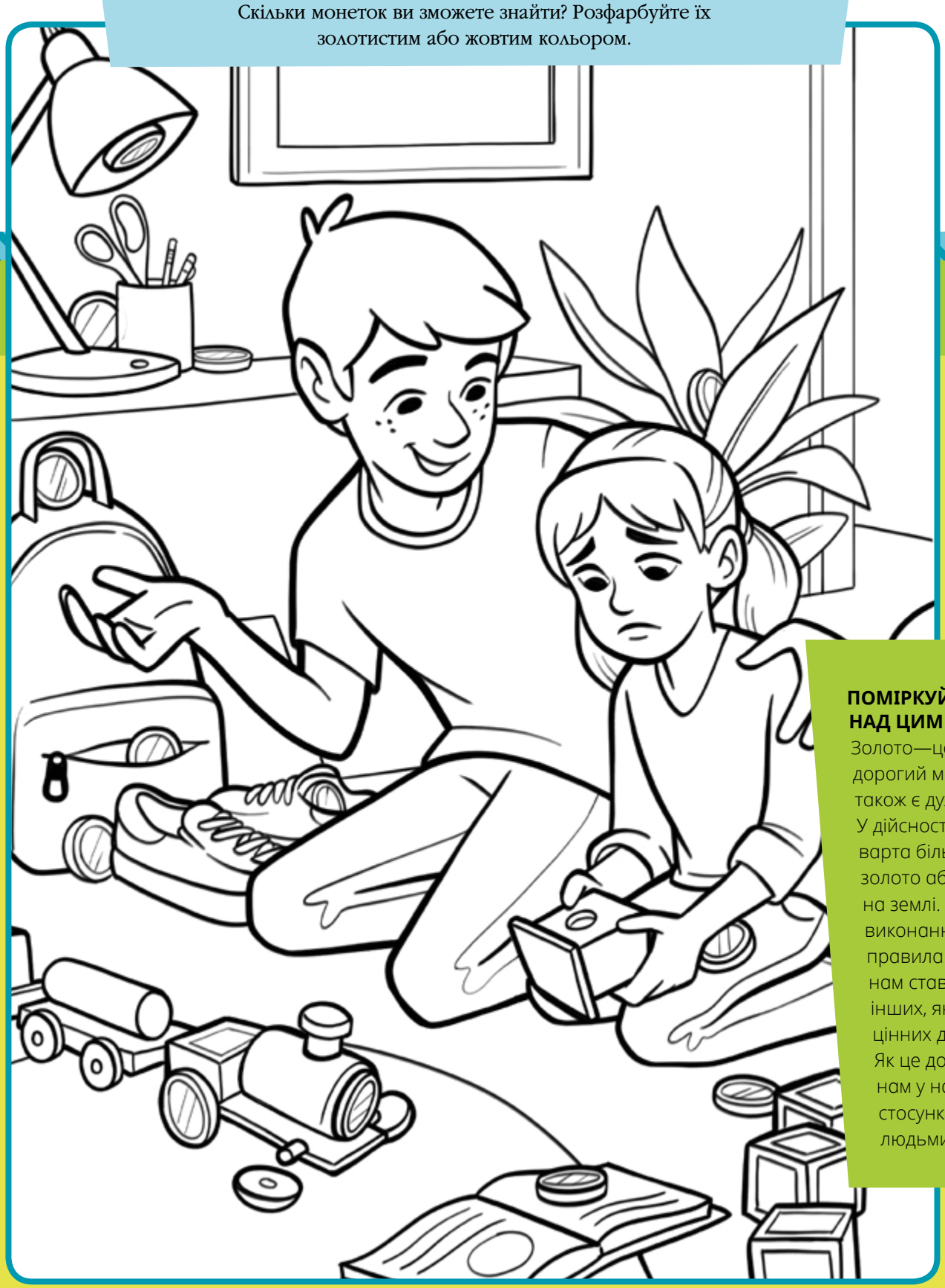

ІЛЮСТРАЦІЇ АЛІССИ ПЕТЕРСЕН

ПОМІРКУЙТЕ НАД ЦИМ

Золото—це дуже дорогий метал, і люди також є дуже цінними! У дійсності, людина варта більше, ніж усе золото або всі гроші на землі. Яким чином виконання золотого правила допомагає нам ставитися до інших, як до дорогоцінних дітей Божих? Як це допомагає нам у налагодженні стосунків з іншими людьми?

*“Він мене чує і відповідає” (*Children’s Songbook, *14).*

Сарія, сестра Джо, захворіла. Це не та хвороба, коли ви кашляєте або вам болить живіт. Мама і тато сказали, що мабуть у неї діабет.

Джо не знав, що таке діабет, однак це звучало страшно. Тоді мама і тато пояснили, що це коли тілу людини важко використовувати цукор з їжі, яку ми їмо. Сарія мала провести в лікарні кілька днів, щоб встановити, чи є в неї діабет.

Іноді Сарія дратувала Джо. Вона намагалася грати-ся з його друзями. Одного разу вона навіть загубила пульт від відеогри. Та все ж він її так сильно любив. *Я не хочу, щоб вона хворіла,*—подумав він, і йому на очі навернулися сльози.

Сестри Джо допомогли Сарії підготуватися до лікарні. Мері дістала рюкзак Сарії. Ханна допомогла спакувати її піжами. Ліллі поклала пухнасту ковдру. Джо також хотів допомогти, однак не знав, як.

Невдовзі Сарія була зібрана.

“Давайте помолимося перед виходом,—сказав тато.—Джо, промовиш молитву?”

Джо кивнув. “Дорогий Небесний Батьку,—почав

Відповідь на молитву

Елайза Бродбент
(Ґрунтується на справжніх подіях)
Автор живе в штаті Юта, США.

він.—Будь ласка, благослови Сарію, щоб у неї не було діабету. Будь ласка, благослови, щоб у неї все було добре”. Під час молитви Джо відчув полегшення.

Коли всі підійшли, щоб обнятися, у Джо виникла ідея.

“Зачекайте!”—сказав він. Джо пішов до своєї кімнати й узяв портативний музичний плеєр, який йому подарували на день народження. Він записав туди улюблені пісні Сарії.

“Ось,—сказав він, даючи плеєр Сарії.—Ти можеш взяти його із собою в лікарню”. Вона усміхнулася і міцно тримала його, ідучи до машини.

Наступного дня мама повезла Джо і його сестер до лікарні, щоб провідати Сарію. Джо хвилювався, поки вони йшли по лікарні. “Будь ласка, благослови, щоб у неї не було діабету”,—помолився він, як йому здавалося, в сотий раз.

Коли вони дійшли до палати, де була Сарія, вона сиділа в ліжку, а до її рук були прикріплені трубки. Вона злегка усміхнулася, коли всіх побачила.

“Ми отримали результати аналізів,—сказав тато.—Лікарі кажуть, що у Сарії діабет 1-го типу. Нам доведеться замінити деякі продукти, які ми всі їмо, й допомогти Сарії з ліками. Однак з нею все буде добре”.

У Джо все упало всередині. Він вийшов у коридор і сів біля дверей. Він закрив лице руками.

“Що сталося, Джо?”—запитала мама, сідаючи поруч з ним.

“Я молився, щоб у Сарії не було діабету,—сказав Джо.—Чому Небесний Батько не відповів на мою молитву?”

Мама обняла його за плечі. “Небесний Батько завжди відповідає на наші молитви. Однак не завжди так, як *ми* хочемо. Іноді замість того, щоб усувати щось важке, Він у відповідь дає нам спокій і допомагає бути сильними. Я знаю, що Небесний Батько допоможе Сарії”.

Джо повільно кивнув головою. Зараз він не відчував ні спокою, ні сили. Однак він пам’ятав хороше відчуття, яке мав під час сімейної молитви.

Разом вони повернулися до палати. Сестри Джо грали у гру з картками, як вони це робили вдома. І у них був радісний вигляд, навіть у Сарії.

Потім Джо щось помітив. У Сарії на шиї були навушники, а на колінах лежав його плеєр.

“Вона постійно слухає пісні, які ти для неї підібрав,—сказала мама.—Це дійсно допомагає їй заспокоїтися”.

Джо відчув всередині тепло. Він знав, що Небесний Батько вже допомагав їм. ●

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ВАС

Як, на вашу думку, Небесний Батько відповів на молитви Джо?

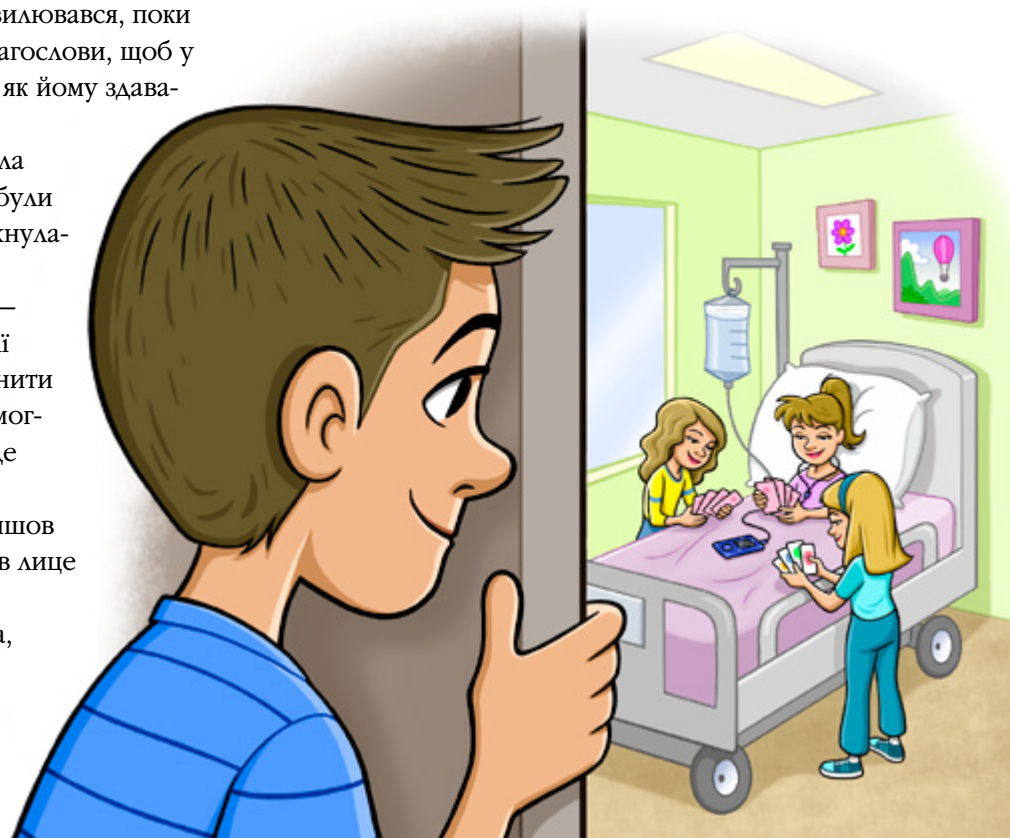

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖАРЕДА БЕКСТРЕНДА

Привіт з Росії!

Росія—це найбільша країна у світі! Вона простирається на два континенти: Європу та Азію. Національна тварина Росії—бурий ведмідь.

Російський алфавіт називається кирилиця. Ось напис російською мовою на церковній будівлі в Росії та на Книзі Мормона.

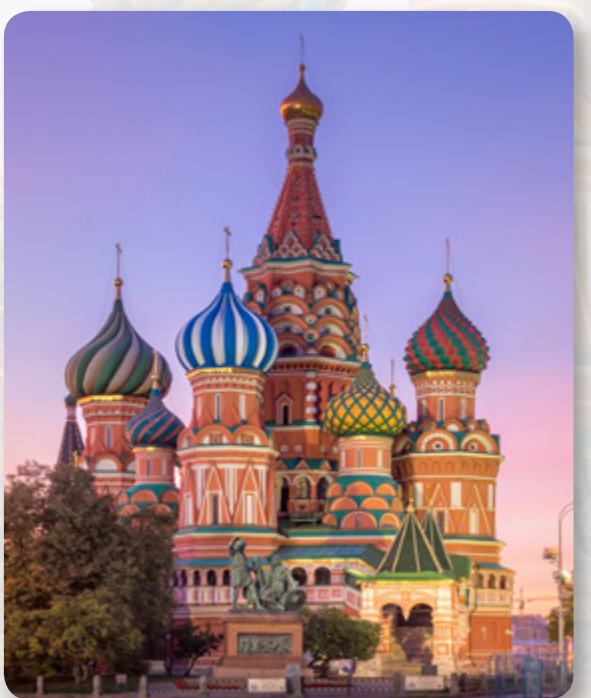

Це—собор Василія Блаженного, одне з найвідоміших місць у Росії. Багато людей в Росії належать до російської православної церкви. Вони є християнами. Це означає, що вони вірять в Ісуса Христа, як і ми!

ІЛЮСТРАЦІЯ КЕЙТІ МАК-ДЕ

У Росії перший день навчання в школі називається Днем знань. Діти співають, танцюють і приносять вчителям квіти.

Суп—дуже популярна страва в Росії! Цей хлопчик їсть суп з капусти, який називається *щі*.

Минулого року Президент Нельсон оголосив, що в Росії буде збудовано храм. Члени Церкви в Росії дуже зраділи! То буде перший храм у тій величезній країні.

Дякуємо за те, що подорожували з нами Росією! Побачимося наступного разу!

Познайомтеся з деякими нашими російськими друзями!

Я люблю свідчити у церкві. Я люблю читати писання. Я люблю храм і не можу дочекатися, щоб увійти до нього.

Єва, 8 років

Ісус любить мене, і я люблю Його. Я розповідав про Нього у школі, і мої друзі також знають про Нього. Я люблю співати моїм друзям пісні Початкового товариства.

Юхим, 7 років

Ви з Росії? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

ФОНОВА ТЕКСТУРА ВІД GETTY IMAGES

Прощення царівни-жаби

Катя хоче поставити виставу, однак Соня намагається робити все по-своєму!

Шарлотта Ларкабал
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

“Будьте ж милосердні, як і Отець ваш милосердний!” (Лука 6:36).

Коли Катя виходила зі свого багатоквартирного будинку на сонечко, вона несла велику коробку. Було літо, і в її місті в Росії вже кілька місяців стояла тепла погода. Вона поставила коробку на лаву, де її чекали друзі—Діма й Соня.

“Тут усе, що нам потрібно для нашої вистави!”—сказала Катя. Вона відкрила коробку і витягла пластикову корону, шматки фіолетової, блакитної та червоної тканини. Якщо додати трохи фантазії, то з цього можна зробити чудові костюми.

“А яку виставу ми готуємо?”—запитав Діма.

Катя усміхнулася. “Я думаю, треба поставити “Царівну-жабу”!” То була її улюблена казка. Катя усміхалася, коли уявляла, як грає Василину Прекрасну.

Соня схопила блакитну тканину з коробки і загорнулася в неї. “Я хочу бути Василиною!”—сказала вона.

“Зачекай,—сказала Катя.—То була моя ідея. Це означає, що Василиною слід бути мені”.

“Ти можеш бути нею”,—сказала Соня. Але потім вона захихикала. “Коли вона була жабою!”

Катя насупилася і вихопила у Соні блакитну тканину. “Але це моя п’єса!”

Соня поставила руки в боки. “Ніхто не буде з тобою гратися, якщо ти будеш командувати. Ти швидше жаба, аніж царівна”.

Катя відчула, що на очі навертаються сльози. Вона схопила коробку й побігла додому, вгору сходами, поки не добігла до своєї квартири. Вона гучно закрила за собою двері.

“Щось не так?”—сказала мама. Катя розплакалася.

“Соня все зіпсувала!” Катя розповіла мамі про все, що сталося. “Вона сказала, що я жаба!”

“Ой, Катрусю”,—сказала мама. Катрусею мама лагідно називала Катю. “Мені шкода. З її боку це було не дуже гарно”.

Саме тоді в двері хтось постукав. Мама пішла відкрити двері, але Катя побігла в свою кімнату. Вона чула голоси, а потім мама її покликала. “Ти хочеш поговорити з Сонею? Вона хоче тобі щось сказати”.

“Ні!”—вигукнула Катя.

Вона знову чула голоси, а потім почула, як зачинилися двері.

“Я думаю, що Соня хоче вибачитися”,—сказала мама.

“Мені байдуже”,—відповіла Катя. Вона ще глибше занурилася обличчям у подушку.

Мама якусь мить постояла біля дверей. “Знаєш, буває так, що коли я сердита, мені не хочеться пробачати інших людей. Іноді, аби пробачити, мені потрібно попросити Небесного Батька про допомогу”. Потім вона пішла.

Катя була надто сердита, аби прощати. Соня образила її! Втім, … від того, що вона сердилася, їй також не було дуже добре.

Вона зітхнула і стала на коліна біля свого ліжка. Катя знала, що Небесний Батько хоче аби вона пробачила Соню. Це буде правильно. Але, можливо, Небесний Батько хоче, аби Катя пробачила, тому що це допоможе й Каті почуватися краще.

“Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені пробачити Соню,—сказала вона.—Мені насправді не дуже цього хочеться, але й не хочеться сердитися”.

Вона закінчила молитву й глибоко вдихнула. Катя відчула, що її гнів потроху починає зникати. Вона змогла це зробити. Вона змогла пробачити. Вона пішла до Соніної квартири й постукала у двері.

Соня відчинила й відразу ж заговорила: “Катю, вибач мені за те, що я наговорила”.

“Я вибачаю,—сказала Катя.—І вибач, що я забрала всі костюми. Ти також будеш хорошою Василиною. Ми можемо чергуватися”.

Соня усміхнулася. “Добре. А можемо ми зараз розпочати репетицію? Я покличу Діму!”

Катя усміхнулася у відповідь. “Я пішла за костюмами!” ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ЛЮСІ СЕМПЛ

На цій конференції заповнюй четвірками!

Пограй у цю гру зі ще одним гравцем під час конференції. Перше, оберіть *X* або *O*.
Потім слухайте слова зі списку, поданого внизу.
Кожного разу, коли ви почуєте одне зі слів, у одній з клітинок по черзі вписуйте свою букву (*X* або *O*).
Починайте з нижнього рядка своєї таблички. Після того кожна буква має надписуватися над попередньою.
Перемагає той, хто напише чотири знаки підряд! ●

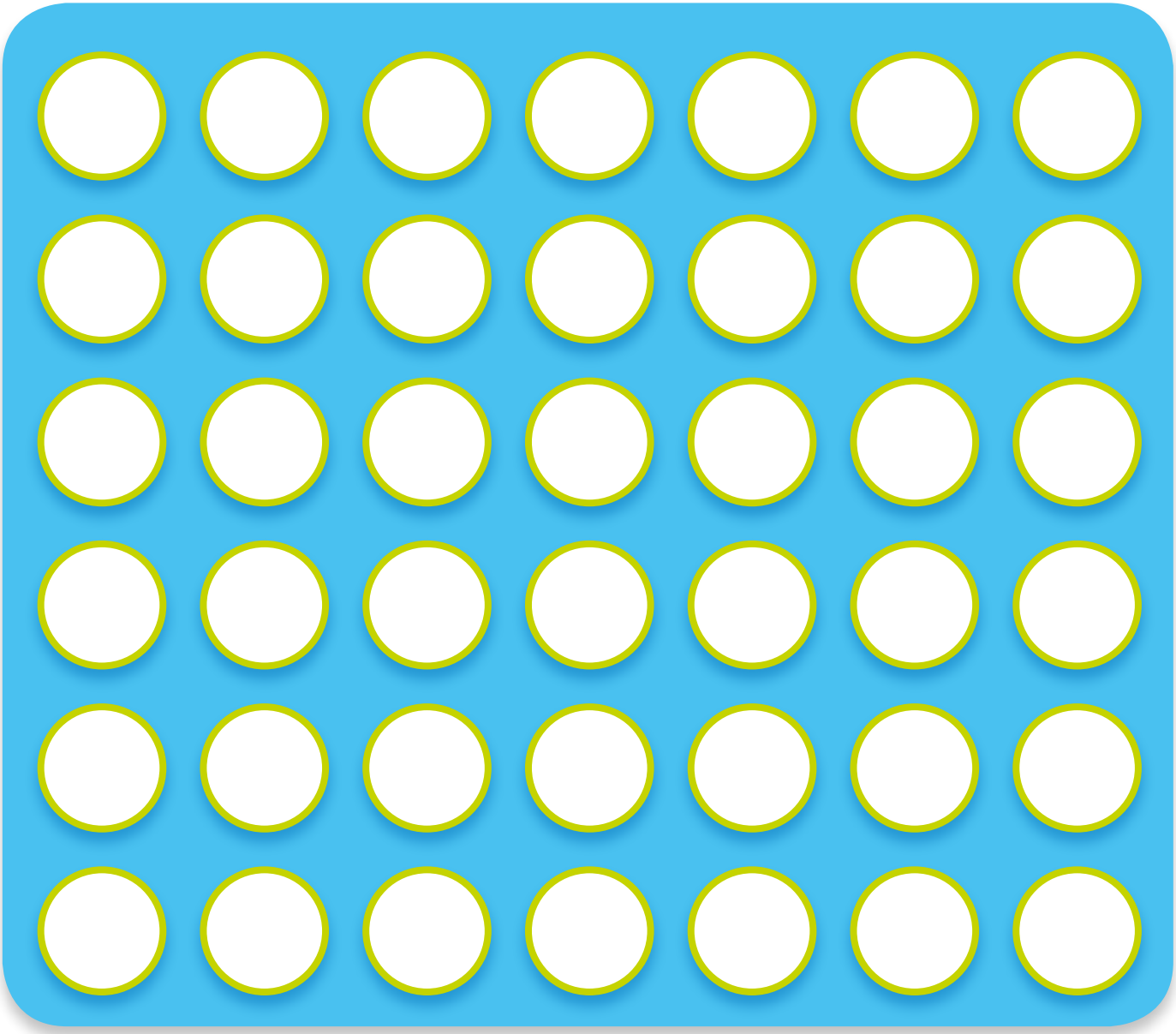

Діти
Заповідь
Віра
Сім'я
Бог
Ісус
Любов
Молитва
Священство
Одкровення
Писання
Храм
Пророк
Апостол

Скоро я вперше піду до храму і хвилююся через співбесіду для отримання храмової рекомендації. Про що буде запитувати мене єпископ?

—Занепокоєні з Акапулько

Любі занепокоєні!

У нижче поданому переліку вказано, про що буде з вами розмовляти єпископ або президент філії. Ви також можете ставити йому запитання, якщо вам щось не зрозуміло. Якщо ви захочете, поруч з вами може бути хтось із батьків.

Ми любимо вас!

Друг

- **Чи вірите ви в Небесного Батька, Ісуса Христа і Святого Духа?**
- **Чи підтримуєте ви провідників Церкви (пророка, апостолів і свого єпископа)?**

- **Чи зберігаєте ви свій розум і тіло в чистоті й непорочності?**
- **Чи намагаєтеся ви дотримуватися завітів, які уклали під час хрищення?**
- **Чи виконуєте ви заповіді?**

- **Чи ви чесні?**
- **Чи ви повністю сплачуєте 10 відсотків як десятину?**

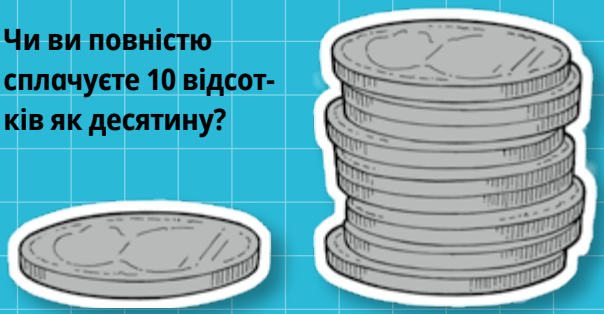

Навіть якщо ви не йдете до храму відразу ж, ви можете мати храмову рекомендацію, якщо ви в Товаристві молодих жінок або маєте Ааронове священство. Це допомагає вам пам'ятати про те, що треба бути гідними входження в храм!

- **Чи дотримуєтесь ви Слова мудрості?**
- **Чи вважаєте ви себе гідним/гідною увійти в дім Господа?**

ФОТОГРАФІЯ РУЧКИ ВІД GETTY IMAGES; ЗОБРАЖЕННЯ МОНЕТИ ЗРОБЛЕНЕ БЕТ М. УІТТЕКЕР; ЗОБРАЖЕННЯ СПАСИТЕЛЯ І ХРИЩЕННЯ ЗРОБЛЕНЕ МЕТТОМ СМІТОМ; ЗОБРАЖЕННЯ БОСТОНСЬКОГО МАССАЧУСЕТСЬКОГО ХРАМУ ЗРОБЛЕНЕ СТІВОМ КРОППОМ

Сімейна історія, крок за кроком

Привіт, мене звуть Меі.

Я знайшла фотографію в старій коробці. На звороті було написане ім'я—Фуміко.

Ми знову відкрили коробку й знайшли старого листа, написаного Фуміко, та ще кілька фотографій. Мені було цікаво дізнатися щось про неї.

Моя мама сказала, що то фотографія моєї прапрабабусі Фуміко. Я захотіла дізнатися про неї більше.

Ми зайшли на сайт FamilySearch.org і додали Фуміко до нашого сімейного дерева. Ми ввели її дату народження і дату, коли вона уклала шлюб зі своїм чоловіком Хіроші.

Фуміко не була охрищена за життя, але тепер я достатньо доросла, щоб піти до храму й христитися за неї.

Ми також додали фотографії Фуміко. Тепер, якщо навіть фотографії загубляться чи зіпсуються, моя сім'я завжди зможе знайти копію цих фото он-лайн.

Коли я прийшла додому, то написала про це у свій щоденник. Колись я сподіваюся зустрітися зі своєю прапрабабусею Фуміко. Я хочу все більше дізнаватися про неї та про всю свою сім'ю!

Ми написали ім'я Фуміко та записали всю інформацію про неї. Потім ми пішли до храму, і я охристилася за неї!

Ви можете також займатися сімейною історією—як би далеко ви не жили від храму.

- Опишіть або намалюйте у щоденнику події свого життя.
- Розпитайте у когось з батьків, дідусів чи бабусь про їхнє життя.
- Завантажте фото на **FamilySearch.org** за допомогою комп'ютера, смартфону чи планшета.
- На сторінці Д11 прочитайте про запитання, які ставлять для отримання храмової рекомендації. Як ви можете вже зараз бути гідними відвідування храму?

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖИМА МЕДСЕНА

Хосе не міг дочекатися, щоб піти до храму. Чому ж він так хвилювався?

Спокій у храмі

Хосе Родрігес

(Ґрунтується на справжніх подіях)

“Люблю на храм дивитись, Колись туди піду” (Збірник дитячих пісень, *с. 99*).

“Вітаю, Хосе”,—сказав єпископ Гарсія. Він вручив мені нову храмову рекомендацію.

“Дякую!”—сказав я. Я потиснув йому руку і вийшов з кабінету, уважно розглядаючи білий аркуш паперу. Я можу йти до храму та виконувати хрищення!

Мої *abuelos* (бабуся й дідусь) чекали у вестибюлі. Мої батьки не дуже часто ходили до церкви, тож я зазвичай ходив з бабусею й дідусем. Вони обоє обняли мене.

“Ти радієш, що наступного тижня вперше підеш до храму?”—запитав дідусь, коли ми виходили з будівлі.

“Так!”—сказав я. Але я ніяк не міг справитися з тим дивним відчуттям холодку в животі.

“Буде так чудово піти туди всією сім’єю”,—сказала бабуся, широко усміхнувшись.

Я усміхнувся у відповідь, але дивне відчуття не зникало.

З наближенням дня поїздки до храму я хвилювався все більше. Нарешті я поговорив про це з бабусею.

Вона різала овочі на кухні, однак перестала, коли я увійшов. “Що сталося?—запитала вона, витираючи руки рушником.—У тебе схвильований вигляд”.

Я зітхнув і сів біля столу. “Я дуже радий, що піду до храму. Але я так хвилююся”.

Бабуся кивнула, і було схоже, що вона розуміє мої почуття. “Тобі не слід хвилюватися. Там на кожному кроці будуть люди, щоб допомагати тобі”.

Поки вона говорила, я відчув тепло і заспокоєння, які наповнили мене від маківки до кінчиків пальців. Я знав, що то буде особливий день.

Невдовзі настав день поїздки до храму. Я одягнувся в недільний одяг і розчесав волосся. У кімнату ввійшла бабуся.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ВАС

Чому, на вашу думку, храм—це особливе місце?

“Що ти відчуваєш?”—запитала вона.

“Радість! Я не можу дочекатися, коли піду до храму”.

Бабуся сіла на краєчок мого ліжка і витягнула з кишені клаптик паперу.

“Це храмова обрядова картка,—сказала вона.—На ній прізвище мого брата. Він займав особливе місце в моєму житті. Однак він помер до того, як міг охреститися. Ти хочеш сьогодні хреститися за нього у храмі?”

Бабуся передала мені той клаптик паперу. Я прочитав ім’я: Рамон Родрігес. Я бачив, що бабуся любила свого брата, і я був радий, що вона довірила мені хреститися за нього.

“Звичайно, бабусю. Дякую!” Я акуратно поклав картку в кишеню.

Під час поїздки автобусом до храму в Санто-Домінго бабуся розповіла про свою першу поїздку до храму з дідусем. У той час їм потрібно було їхати до Перу, бо в Домініканській Республіці не було храму.

Через годину ми прибули до храму. Єпископ Гарсія також був там. Мої очі стали великими від захоплення, коли ми підходили до будівлі. Там було так красиво! Я на мить зупинився, щоб прочитати слова над дверима: Святиня для Господа, дім Господа.

Коли я входив у двері, то знав, що заходжу в особливе місце. Здавалося, що всі мої хвилювання розтанули. Усе було тихим і спокійним.

Переодягнувшись у білий одяг, я стояв у хрестильній купелі з єпископом Гарсією. Я уважно слухав, коли він промовляв слова хрестильної молитви. Коли він назвав ім’я Рамона, відчуття спокою сповнило моє тіло.

Єпископ Гарсія занурив мене у воду. Коли я піднявся з води, то усміхався. Я не можу дочекатися, щоб виконати цей обряд знову! ●

Автор живе в Національному окрузі, Домініканська Республіка.

ІЛЮСТРАЦІЇ МАЙКА ЛОХЕДА

Старійшина Разбанд відвідує Кабо-Верде

Старійшина Рональд А. Разбанд і його дружина, сестра Мелані Разбанд, відвідали Кабо-Верде. Це красива країна, розташована на 10 островах, які знаходяться біля узбережжя Африки.

Старійшина Разбанд відвідав школу для маленьких дітей. У багатьох з них немає батьків, які б про них піклувалися. Діти вишикувалися в ряд, щоб потиснути апостолу руку. Старійшині Разбанду це сподобалося. У них із сестрою Разбанд 27 онуків!

Вони також поїхали на ферму. Члени Церкви навчаються вирощувати свиней та інших тварин, щоб утримувати свої сім'ї.

Люди були раді почути промову старійшини Разбанда. Апостол уперше приїхав у їхню країну!

"Бог любить вас. Спаситель любить вас".

Ми також можемо допомагати!

Церква виділяє кошти, щоб допомогти дитячій школі, яку відвідав старійшина Разбанд. А ось як ви можете ділитися своїми грошима з такими дітьми, як ці!

- **Коли ви платите десятину, покладіть ще трохи грошей у конверт.**
- **Запишіть ту додаткову суму в рядок з написом "Гуманітарна допомога".**
- **Заклейте конверт і віддайте єпископу чи президенту філії.**
- **Ваші гроші допомагатимуть людям по всьому світу багатьма способами!**

Четверо дітей пожертвували гроші в церковний Фонд гуманітарної допомоги. Пройдіть стежинкою, яка складається з фігур різної форми, щоб дізнатися, на що були використані гроші дітей.

Школи

Їжа та ліки

Допомога після повеней і землетрусів

Інвалідні візки

ІЛЮСТРАЦІЇ МАРКА СТІВЕНСА

Покажи й розкажи

Я люблю молитися. Коли я загубив іграшку, я помолився і Бог допоміг мені її знайти. Іноді я молюся перед уроком або грою у футбол. Мені подобається, коли ми молимося сім'єю і коли мене просять молитися у Початковому товаристві. Я люблю молитися, бо знаю, що Небесний Батько чує мене і відповідає на мої молитви.

Кирило, 8 років

Я знаю, що Ісус живе, і Він віддав Своє життя заради нас. Я знаю, що Ісус є нашим Спасителем і Викупителем.

Марія, 10 років

**Талус П., 9 років,
шт. Вірджинія, США**

Я люблю читати Книгу Мормона кожного вечора і завжди молюся, щоб знати, чи істинна вона.

**Аарон П., 7 років,
Есмеральдас,
Еквадор**

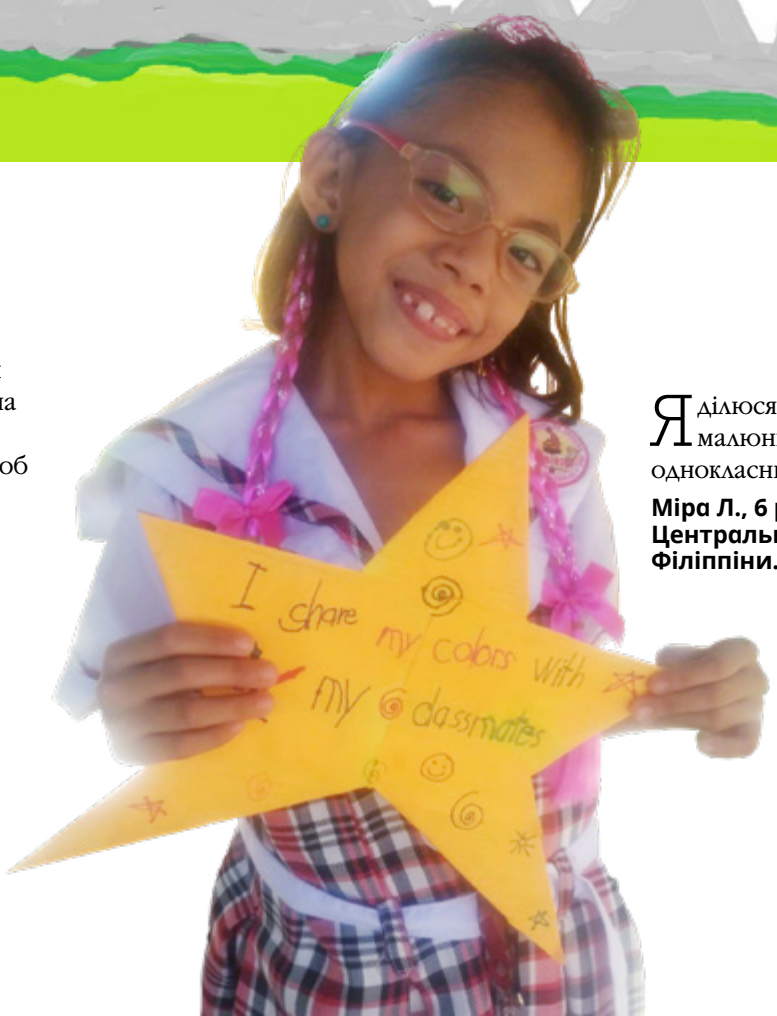

Я ділюся своїми малюнками з однокласниками.

**Міра Л., 6 років,
Центральний Лусон,
Філіппіни.**

Старійшина Аллен Д. Хейні
Сімдесятник

Помилка під час гоління

“Ми віримо, що повинні бути чесними” (Уложення віри 1:13).

Коли мені було років дев’ять, я хотів відростити собі вуса. Я подумав, що зможу це зробити, якщо кожного дня буду голити обличчя. Кілька днів я голився батьковою бритвою. Одного дня батько побачив, що я голюся. Він застеріг, щоб я цього не робив, бо можу порізатися.

Мені соромно про це казати, однак я не послухався батька. Наступного дня я знову голився. Під час гоління бритва висковзнула з моїх намилених пальців. Наслідком був глибокий поріз над губою. Я дуже злякався і наклав пов’язку на губу. Але ще більше мене лякало те, що скаже батько.

Коли він прийшов додому того вечора і побачив мій поріз, він був здивований і занепокоєний. Він запитав, як це сталося?

“Ну,—сказав я,—я біг по тротуару й упав лицем вниз”.

Я збрехав! Спочатку я не послухався, а тепер ще й був нечесним! Того вечора я не міг заснути. Було вже пізно, однак мені потрібно було сказати татові правду. Я знайшов його у вітальні.

“Тату, я обманув тебе,—сказав я.—Я не падав. Я порізався, коли голився бритвою. Пробач мені”.

Тато якусь мить мовчав. Потім він лагідно сказав: “Ти дійсно не послухався, синку. Це недобре. Однак я пишаюся, що ти вирішив сказати правду”.

Той урок—і шрам—назавжди залишаються зі мною з того дня. Чи то з Небесним Батьком, чи з вашими друзями та сім’єю, завжди будьте прикладом чесності й правдивості. ●

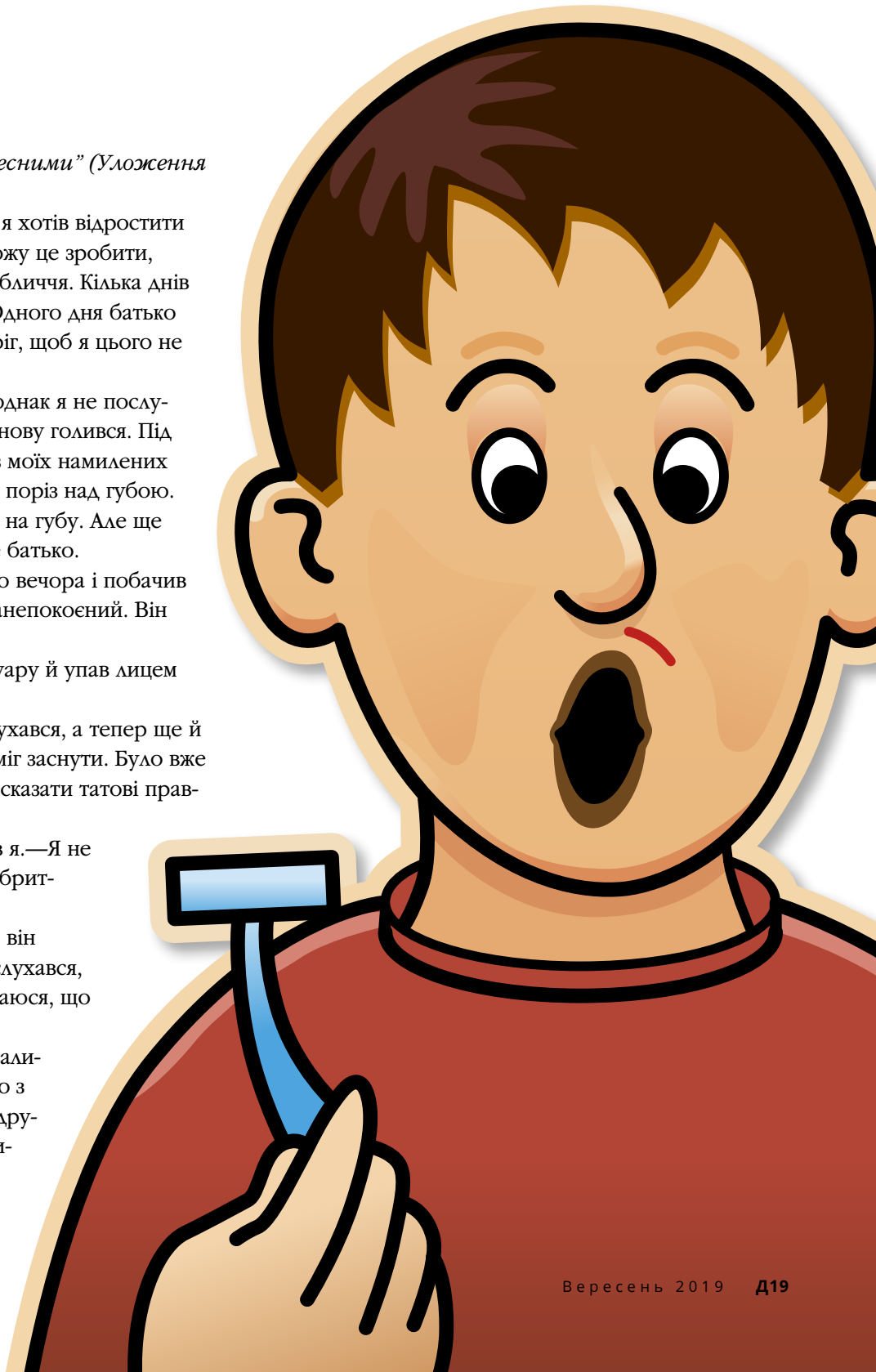

ІЛЮСТРАЦІЯ ТОМАСА ЧАЙЛДА

Листи Павла

Марісса Віддісон
Співробітник редакції церковних журналів

Апостол Павло допомагав керувати Церквою після смерті Ісуса. У ті часи не було телефонів чи Інтернету. Тож Павло писав листи членам Церкви.

Павло писав людям у місті Коринт. Він казав, щоб вони прощали іншим людям. Він казав, щоб вони були терплячими. Він писав про Ісуса.

Павло писав людям, які жили у місці, що називалося Галатія. Він навчав їх любити своїх ближніх. Він розповідав, як відчувати Духа.

Листи Павла були настільки важливими, що вони увійшли до Біблії. Ви можете читати їх у Новому Завіті.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Я можу навчатися з Павлових учень. Я буду слухати, чого навчають пророк і апостоли в наш час! ●

Я люблю Біблію!

ІЛЮСТРАЦІЯ ЕЙПРІЛ СТОТТ

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Шановні батьки!

Цей рік був дивовижним, якщо казати про храми по всьому світу! Було освячено храми в Італії, Демократичній Республіці Конго, Бразилії, Гаїті та Португалії. Кілька інших храмів було переосвячено. Цей журнал містить кілька статей, в яких розповідається про храми. Ваші діти можуть:

- Проглянути запитання, які ставлять для отримання храмової рекомендації (с. Д11).
- Разом з Меі дізнатися про члена сім'ї, який потребує виконання храмових обрядів (сс. Д12–Д13).
- Прочитати історію про перше відвідування храму дитиною (сс. Д14–Д15).

Чи можуть ваші діти знайти всі випадки використання слова *храм* у цьому журналі? Вони можуть повчитися писати речення "Люблю на храм дивитись" і намалювати зображення своєї сім'ї біля храму. Ми будемо раді побачити ваші малюнки!

Як храми благословили ваше життя?

Друг

Як надіслати малюнок або оповідання вашої дитини до *Ліягони*

Зайдіть на сайт liahona.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на "Submit an Article or Feedback" (надіслати статтю або відгук). Або надішліть електронною поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org. Вкажіть також ім'я і прізвище дитини, вік, місто, в якому дитина живе, а також такий дозвіл: "Я, [напишіть своє ім'я], надаю дозвіл Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів на публікацію матеріалів, підготовлених моєю дитиною, у церковних журналах, веб-сайтах і соціальних медіа платформах". Ми з нетерпінням чекаємо на ваші повідомлення!

Знайдіть приховану всередині Ліягону!

ЗМІСТ

Д2 Від Першого Президентства: Три способи знаходити спільну мову з іншими людьми
Д4 Відповідь на молитву
Д6 Привіт з Росії!
Д8 Прощення царівни-жаби
Д10 Цікавинки: На цій конференції заповнюй четвірками!
Д11 Про що ви думаєте?
Д12 Сімейна історія, крок за кроком
Д14 Спокій у храмі
Д16 Апостоли по всьому світу: Старійшина Разбанд відвідує Кабо-Верде
Д18 Покажи й розкажи
Д19 Помилка під час гоління
Д20 Оповідання з Писань: Листи Павла
Д23 Розмальовка: Я люблю Біблію!

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація від Adobe Stock

© 2019 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

UKRAINIAN
4 021860 09192 4